

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jiho-moravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

12/2018 - 20. jubilejní vydání

STŘEDNÍ
ZDRAVOTNICKÁ
ŠKOLA

Obsah

Editorial k jubilejnímu 20. vydání Jaselského kurýra.....	2
Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc prosinec	5
Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc prosinec	8
Toulavé boty našeho zahraničního dopisovatele - Kambodža	8
Tvůrčí psaní studentů.....	22
Tipy na výlety	26
Úvaha I.....	31
Úvaha II.....	32
Poznejte s námi orientální kuchyni.....	34
Hudební okénko.....	35
Herní routek.....	42
Investigativní reportáž	44
Vyslechni svého učitele, tentokráte s Ondrou Štaudem.....	45
Zamyšlení nad praxí I.....	52
17. listopadu 1989 – Den boje za demokracii a svobodu	54
Pozvánka do divadla Polárka na měsíc prosinec	56
Tajemný předmět.....	60
Rébus.....	61
Křížovka.....	63
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíce říjen - listopad	64
Kde nás najdete?	94

Ano, přesně tak. Náš školní časopis Jaselský kurýr tímto výtiskem dosáhl bájně mety dvacátého vydaného čísla. Na začátku jsme vůbec nepředpokládali, že bychom mohli dojít až tak daleko. Ovšem především díky kvalitní a pečlivé práci všech našich redaktorů a dopisovatelů jak z řad žáků, tak i učitelů jsme si dokázali, že to jde, a za to jim z celého srdce děkujeme. Bez nich bychom to rozhodně nezvládli.

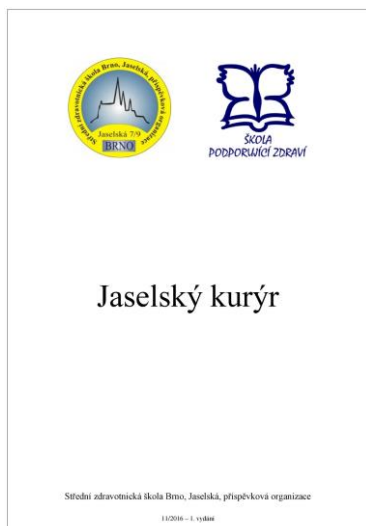
Jaký tedy byl vznik a začátky Jaselského kurýra? Od prvního čísla se náš časopis velmi změnil. Na počátku jsme naprosto netušili, jak by takový školní časopis měl vypadat, a i proto měla první čísla jen kolem dvaceti stran. V průběhu našeho dalšího pokračování se nám však podařilo vytvořit stabilní redaktorskou základnu, a tak posledních deset čísel obsahuje každé minimálně padesát stran. Samozřejmě víme, že kvantita nemusí být zárukou kvality. Proto se snažíme o široké rozpětí a záběr v jednotlivých tématech a rubrikách, aby si každý náš čtenář přišel na své.

Když jsme konečně ustálili jednotlivé rubriky, redakci a vůbec celou podobu našeho časopisu, rozhodli jsme se přihlásit do soutěže „O nejlepší školní

časopis roku“, kterou každoročně pořádá ASŠK. Poprvé jsme skončili na celkovém pěkném třetím místě v Jihomoravském kraji. Hnání vidinou lepšího umístění v soutěži jsme pozměnili grafickou podobu časopisu a také témata některých rubrik. Takovým zadostiučiněním a odměnou pro nás pak v dalším roce bylo ocenění pro nejlepší středoškolský časopis v Jihomoravském kraji a tím i postup do celorepublikového finále, kde jsme teď v listopadu obsadili celkové 15. místo ze všech středoškolských časopisů v České republice. Soutěže se celkem zúčastnilo 428 časopisů ze základních a středních škol, takže naši patnáctou příčku považujeme za velký úspěch.

A co máme v plánu v příštích měsících? Určitě budeme pokračovat v zavedeném pořádku a budeme se snažit uspokojit touhu čtenářů po samotném poznání a zajímavých informacích o naší škole a jejích žácích. Také máme v plánu další grafickou proměnu časopisu, abychom tzv. šli s dobou a byli zajímaví nejenom obsahově, ale také navenek. Jaká tedy bude budoucnost Jaselského kurýra? To se nechme překvapit... ☺ ■

Vývoj grafické podoby Jaselského kurýra

Grafická podoba prvního vydání Jaselského kurýra (2016).

Grafická podoba říjnového čísla Jaselského kurýra (2018).

Charitativní bazárek (7. 12. 2018)

V pátek dne 7. 12. 2018 se od 8:40 do 14:05 v učebně č. 37 uskuteční Charitativní bazárek. Cílem tohoto projektu je za symbolické ceny prodat předměty, které mohou darovat jak žáci, tak pedagogové, kteří se budou chtít zapojit.

V den akce budou mít všechny přítomné třídy ve škole možnost navštívit bazárek (rozpis bude vyvěšen) buď v rámci

vyučování, nebo ve volné hodině. Nákupem v bazárku žáci (i učitelé) učiní dobrý skutek, protože výtěžek půjde tento rok na nadaci DEBRA, která podporuje lidi s nemocí „motýlích křídel“.

Minulý rok akce vynesla 6.000 Kč a peníze byly věnovány na didaktické pomůcky pro děti s mentálním postižením do dětského stacionáře na Kociánce.

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Vánoční dobročinný bazárek

**Přijď te podpořit již 2. ročník našeho bazárku,
který zaštití uje obor sociální činnost.**

**dne: 7. 12. 2018
od: 8:40 do: 14:05
v učebně č. 37**

Výtěžek poputuje pro nemocné chorobou motýlích křídel.

Výtvarné dílny

Termíny: 11. 12. 2018

Čas: Úterý 14:10 (učebna bude upřesněna)

Náplň činnosti: Tvoření šperků, tašek a jiných výrobků v závislosti na daném svátku – Vánoce

nebo jen tak pro radost – co si vytvoříte, můžete si i odnést.

Přihlášení do kroužků: Mgr. Eva Matějková, Ph.D. – kabinet č. 17 (výchovní poradci)
Mgr. Veronika Bartošková – kabinet č. 24

(Mgr. Eva Matějková, Ph.D.)

Dobrý skutek na měsíc prosinec

(do 12. 12. 2018)

Školní parlament pořádá sbírku na oblečení a potraviny (trvanlivé – rýže, těstoviny, konzervy, marmelády, med atd.) pro azylový dům pro lidi bez domova.

Veškeré oblečení v dobrém stavu či potraviny noste do kabinetu č. 24 (Ing. Bc. Kristina Hartmanová) nebo do kabinetu č. 55 (Mgr. Ondřej Otava). Tato sbírka potrvá do 12. 12. 2018. Již můžete začít nosit. Děkujeme.

Dobrý skutek

ŠP pořádá sbírku pro lidi v nouzi

Co sbíráme?

Oblečení dámské, pánské
Potraviny trvanlivé

Do kdy sbíráme?

Do 12. 12. 2018

Bližší informace?

K. Hartmanová, kab. 24
O. Otava, kab. 55

Školní mikina

Nabídka barev: červená, šedá, bordó, tmavě modrá a středně modrá (z plakátu); vítězné logo: had, kříž. Kromě mikin je v nabídce tričko a taška. Prosíme

žáky, kteří si objednali mikinu, aby začali nosit peníze – 450 Kč. Bližší informace: kabinet č. 24, Ing. et Bc. Kristina Hartmanová. ■

Vánoční tramvaj

Téměř celý prosinec (až do 23. 12. 2018) bude ve dvacetiminutových intervalech jezdit po Brně tzv. Vánoční retro tramvaj, která bude mít vánoční výzdobu včetně připevněných světelných rámců, na kterých se budou měnit různé vánoční motivy. Tramvaj bude jezdit na trase Česká – Malinovského náměstí – Hlavní nádraží – Zelný trh – Náměstí Svobody – Česká vždy v intervalu 20 minut. V pracovních dnech od 16:00 do 21:00 a v nepracovních dnech od 11:00 do 21:00.

Více informací a jízdní řád naleznete na stránkách DPMB: www.dpmb.cz/

Vánoční veletrhy na BVV

(7. 12. 2018 – 16. 12. 2018)

Jako každý rok se na brněnském výstavišti v prostředí pavilonu F a G uskuteční Vánoční veletrh, který nabídne inspiraci pro nákup dárků, zábavný doprovodný program a především klasickou vánoční atmosféru. Vystavovat bude téměř 400 prodejců, součástí veletrhu bude i řemeslnický jarmark, včetně workshopů a dílen. Dále pak návštěvníci budou mít možnost ochutnat a také zakoupit různé kulinářské speciality. Celý program festivalu bude za doprovodu hudby a s pestrou zábavou na pódiu.

Festival vánočních dárků

(15. 12. 2018 – 16. 12. 2018)

V brněnské tržnici na Zelném trhu proběhne Festival vánočních dárků, který nabídne velké množství ručně vyráběného zboží od lokálních výrobců. Součástí akce budou také dílničky a workshopy, na kterých si návštěvníci mohou vlastnoručně vyrobit dárek nebo vánoční dekoraci. Celý program bude doprovázet živá kapela. Vstup na akci je zdarma a doprovodný program a počet prodejců se neustále rozšiřuje.

Bruslení pod Joštem

Jako minulý rok i letos je postavena pod sochou Jošta ledová plocha na bruslení o celkové rozloze 860 m², která pojme až 80 lidí, kteří mohou bruslit nejen kolem sochy, ale i pod ní. Bruslit je možné každý den od 10.00 hodin do 21.00 hodin a brusle i pomůcky na bruslení je možné si zapůjčit. Technologie použitá na výrobu a údržbu ledu dokáže udržet ledovou plochu až do 13 stupňů nad nulou. Bruslit se tedy bude určitě několik měsíců.

Více informací naleznete na stránkách Brusláku – <http://www.bruslak.cz>

Vážení a milí čtenáři, dostává se vám do rukou prosincové vydání školního časopisu Jaselský kurýr, ve kterém se po delší době objevuje oblíbená cestovatelská rubrika „Toulavé boty“ v upraveném názvu. Ti z vás, kteří časopis pravidelně čtete, jistě dobře víte, že tato rubrika byla nedílnou součástí časopisu již od prvního čísla. V každém novém vydání jste se mohli podívat do nejrůznějších koutů světa, poznat místní zvyky a tradice, ochutnat typická jídla či se dozvědět nějaké pikantnosti charakteristické pro danou oblast. V letošním školním roce ovšem tato rubrika z Kurýra na pár měsíců zmizela z důvodu mého odchodu ze SZŠ a podzimního nabitého cestovatelského programu :) Na prosbu úžasného pana šéfredaktora Mgr. Mikyny jsem se rozhodl, že se pokusím nepravidelně přispívat do časopisu dalšími cestopisy, abyste získali

nové informace a inspiraci pro vaši zahraniční dovolenou. Přeji příjemné počtení a doufám, že se aspoň trochu ohřejete v těchto sychravých dnech.

Dnes zavítáme na asijský kontinent, konkrétně do oblasti jihovýchodní Asie – do Kambodžského království. Země je to opravdu vzdálená, do nedávné doby velmi izolovaná kvůli vojenské diktatuře a občanské válce, avšak pro nás, jako Čechy a Slováky, zároveň velmi blízká. Možná někdo z vás ví, že kambodžský král v bývalém Československu studoval vysokou školu a strávil zde celkem 13 let svého života, tudíž má k naší zemi velmi blízký vztah, a dokonce mluví plynule česko-slovensky.

Kambodža je poloostrovní stát, který sousedí s Thajskem, Laosem a Vietnamem, v jižní části je omýván Čínským mořem. Jedná se o jednu

z nejchudších zemí v daném regionu a celkově patří mezi málo rozvinuté země ve světě. Asi nejkrutější období zažila Kambodža kvůli řádění hnutí Rudí Khmérové (vedeno Pol Potem), které v letech 1975–1979 vyvraždilo kolem 25 % kambodžské populace (2 miliony). Na toto kruté období dnes obyvatelé vzpomínají prostřednictvím muzeí, památníků a popravčích polí, která představují vyhledávanou turistickou atrakci stejně jako naše koncentrační tábory. Kambodža dodnes řeší problémy z minulosti a potýká se s vysokou kriminalitou, hlavně v oblastech kolem hlavního města Phnompenhu.

Pokud ovšem pomineme tuto krutou minulost a současnou kriminalitu, která je typická pro všechny rozvojové

země, nabídne nám Kambodža neskutečně krásnou přírodu, světově proslulé památky, moderní hlavní město s krásnými mrakodrapy a jako bonus – liduprázdné pláže na ostrovech v Čínském moři. Přijměte tedy prosincové pozvání do země, která má opravdu co nabídnout a stále není přeplněna turisty jako sousední Thajsko – vítejte v Kambodži.

Naše putování po Kambodži bych rozdělil do tří částí: navštívíme oblast Siem Reap a její chrámový komplex Angkor, poté se přesuneme do středu země k řece Mekong, která protéká hlavním městem Phnompenh, a v závěru putování zavítáme na jih země do města Sihanoukville, odkud pravidelně vyplouvají lodě na vzdálené ostrovy.

Siem Reap – chrámový komplex Angkor (UNESCO)

Nejnámější a nejnavštěvovanější oblastí v celé Kambodži je bezesporu chrámový komplex Angkor v čele s největším z chrámů – Angkor Watem. Tento komplex se dokonce

v roce 2012 ucházel o post nového divu světa, ale bohužel se do finálové sedmičky nakonec nedostal. Angkor je unikátní v mnoha směrech – svou rozlohou 162 hektarů tvoří největší duchovní komplex na světě.

Slavný Angkor Wat v dopoledním světle (chrám je i na národní vlajce).

Angkor je vlastně obrovský lesopark, ve kterém najdete 8 různých chrámů, vodní nádrže, řeky, příkopy, rýžová pole a krásnou vegetaci. Pro pohyb po celém areálu doporučuji kolo (je to ovšem náročnější způsob s ohledem na teplo a vlhkost) nebo v Asii oblíbený tuk-tuk s vlastním řidičem. Za pár amerických dolarů (druhá oficiální měna v Kambodži)

vás povozí po celém komplexu, vždy zastaví u konkrétního chrámu a ochotně počká, než se pokocháte a uděláte krásné fotky. Pro návštěvu této pamětihodnosti si rezervujte minimálně 2 dny... Dalo by se to stihnout i za den, ale asi byste si neužili tu jedinečnou atmosféru a vše by bylo ve zbytečném spěchu.

Uvnitř Angkor Watu.

Největším a fotografie nejoblíbenějším chrámem je zmíněný Angkor Wat, ke kterému se stahují davy turistů především v ranních hodinách, a to díky nádhernému východu slunce. Chrám je skutečně obrovský, uvnitř se snadno

ztratíte v bludišti chodeb a tunelů, můžete prakticky vylézt na každé schodiště, posadit se do každého okna, pozorovat majestátnost chrámu z okolní travnaté louky nebo prostě jen tiše sedět a žasnout nad tím, že byli naši předci schopni postavit

něco tak krásného uprostřed nepřístupné džungle. Myslím si, že tato volnost pohybu ale brzy skončí, pokud bude chtít kambodžská vláda zachovat památku v dobrém stavu i pro příští generace.

Návštěva Angkor Watu je skutečně povinná, jelikož je nejznámější a největší. Řada lidí ovšem ani netuší, že se jedná pouze o jeden z celkově osmi chrámů v celém komplexu. Při své cestě po Kambodži jsem si udělal dostatek času pro tuto oblast, takže se mi podařilo navštívit všech osm chrámů. Každý je jiný, nejen svojí rozlohou a polohou, ale třeba i výzdobou, vegetací či okolní vodou. Například malinký chrám Neak Pean je kouzelný díky tomu, že leží na ostrově uprostřed krásného jezera. Mě ovšem

kromě Angkor Watu doslova okouzлил chrám Bayon, který je zcela odlišný od ostatních. Jeho výzdoba je dechberoucí – každý sloup je tvořen lidskými hlavami různých velikostí. Doslova všude na vás kouká jiný obličej, výraz, úsměv, zamyšlení apod. Vůbec nechápu, že se lidem tehdy podařilo vymodelovat něco tak krásného, když vezmeme v úvahu, jak složitý je tvar lidské tváře a hlavy. Výhodou Bayonu oproti Angkor Watu jistě je, že se nachází hlouběji v džungli, takže zmlsaný obézní Američan se spokojí s návštěvou jediného chrámu a už se mu nechce podnikat další cesty. Občas tedy máte štěstí, že v celém chrámu nepotkáte živou duši, a můžete pořídit opravdu unikátní fotografie bez všudypřítomných turistů.

Chrám Bayon a jeho typické hlavy. Ta Prohm a typický kmen vrostlý do zdi.

Poslední chrám, který bych v tomto cestopisu rád vyzdvihl, je Ta Prohm. Jedná se o maličký chrám, na kterém se hodně podepsal zub času, ale v tomto případě je to jenom dobře. Ta Prohm je známý díky vegetaci, která ho během několika staletí doslova pohltila. Celou stavbou prolézá kořenový a kmenový systém stromů, mnohdy i staletých, které dosahují i osmdesátimetrové výšky. Kamenná

Phnompenh – hlavní město a krutá minulost

Phnompenh lze bezesporu označit za asijské velkoměsto. Se svojí rozlohou, která je zhruba devětkrát větší než rozloha naší republiky, a s celkově dvěma a půl miliony obyvatel musíme toto město brát opravdu vážně. Phnompenh je sídlem královské rodiny, sídlí zde nejdůležitější společnosti, hotely a průmyslové závody, najdete zde největší koncentraci majetných lidí, kteří se prohánějí skrz chudinské čtvrti ve svých Rolls–Roycech apod. Ve městě jsou krásně vidět společenské rozdíly – chudí lidé prodávají doslova cokoliv, aby měli alespoň na jídlo, zatímco majetní tráví

stavba v symbióze se stromy je krásná a velmi fotogenická. Určitě tento chrám nevynechejte :)

Pomalu opustíme oblast Siem Reap a vydáme se jižněji do střední části Kambodži, kde na nás čeká hlavní město Phnompenh – centrum kriminality, krutých dějin, ale zároveň dynamická metropole s moderními stavbami a slavnou veleřekou Mekong.

svůj den v luxusních kavárnách. Všude pobíhají malé děti a snaží se upoutat vaši pozornost. Důvodů je hned několik, ale tím hlavním je obdiv vaší bílé pleti. V Kambodži přece jen tolik turistů zatím nebylo, takže jste pro místní obyvatele raritou a "pokladničkou". Dalším důvodem, proč se kolem vás motá tolik dětí, je ten, že jste velmi snadnou kořistí k okradení, pokud si nedáváte pozor na své telefony či peněženky – vyplatí se být stále v pozoru a svoje cennosti moc neukazovat. Jinak je Phnompenh hezké město, kterým protéká mohutná řeka Mekong, a v samém jeho srdci se nachází komplex královského paláce, který rozhodně stojí za návštěvu.

Jeden z paláců v královském komplexu.

Řeka Mekong a typické asijské plavidlo.

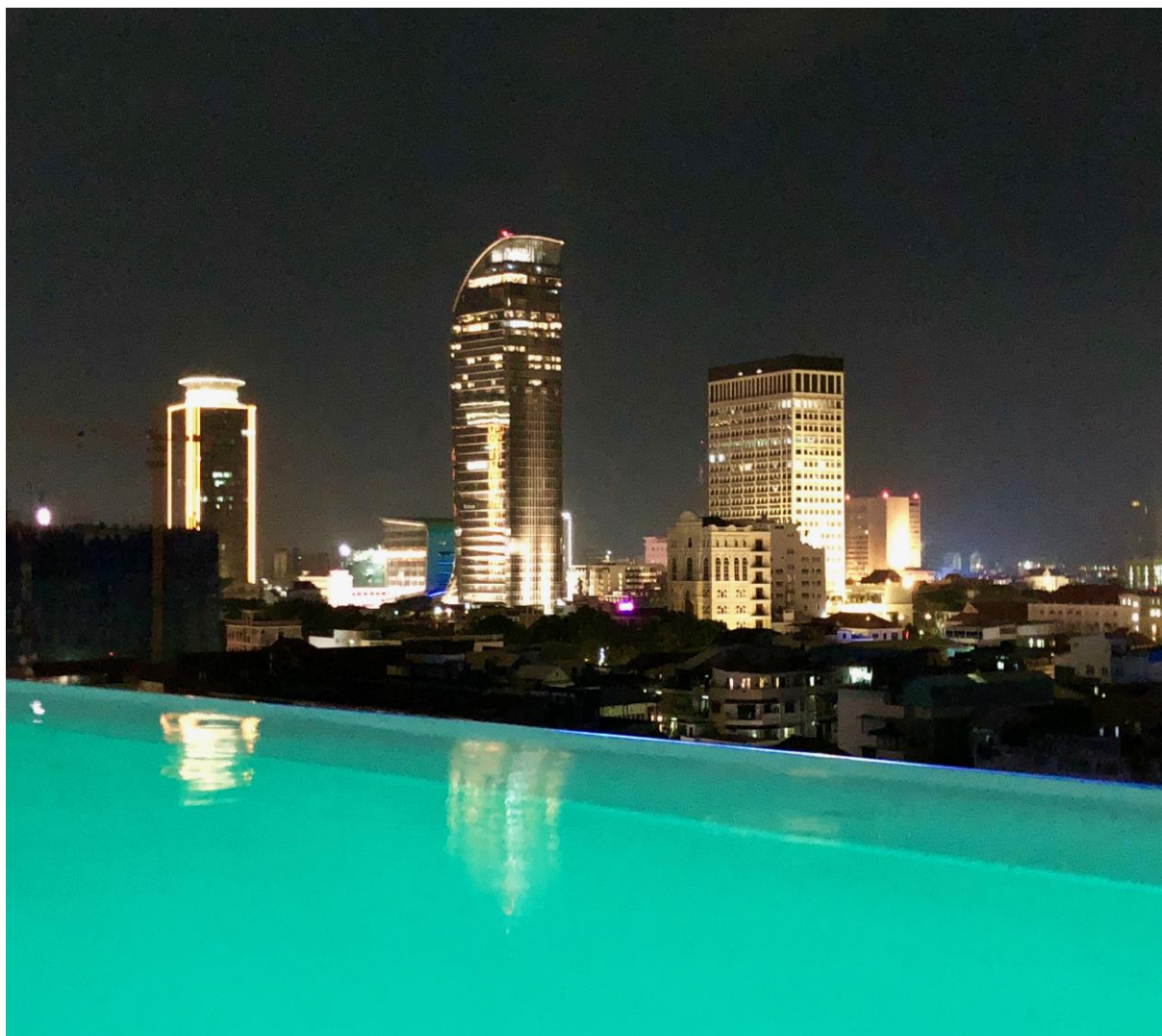

Muzeum genocidy – v pozadí budova bývalé věznice.

Phnompenh má bohužel i svoji odvrácenou tvář – v minulosti zde došlo k masovému vyvražďování populace kvůli krutovládě Pol Potova režimu. Do dnešní doby najdete ve městě spoustu památníků, hřbitovů, a dokonce je možné navštívit i dvě muzea genocidy, což jsou bývalé věznice, kde byly mučeny či hladu zemřely tisíce lidí. Ty ostatní masy nevinných lidí padly na polích kolem města, která jsou dnes také památným místem a turistickou lokalitou. Myslím si, že je dobré navštívit tato místa a něco málo se dozvědět o zřůdnosti kambodžského režimu. O to více si potom vážíme naší svobody a toho, že máme co jíst a kde bydlet. Nejsme na tom vůbec špatně v naší republice, ačkoliv si pořád na něco stěžujeme. Ta pravá bída je právě

v těchto rozvojových zemích, v minulosti sužovaných válkou, diktaturou, nemocemi či hladomorem.

Ještě než opustíme Phnompenh, dám vám takovou malou radu - každé město je krásné, když na něj koukáte z výšky. Vzhledem k tomu, že kolem Phnompenhu nejsou žádné hory, doporučuji navštívit nějakou výškovou budovu a z její střechy mít město doslova jako na dlani. Když to navíc uděláte v noci, najednou se před vámi otevře hra barev, různých tvarů a typického nočního života dole v ulicích. Mně se tento báječný pohled naskytl díky hotelu, kde jsem byl ubytovaný – z jeho střechy, kde byl nádherný bazén, bylo vidět na kilometry do všech světových stran.

Pohled na noční Phnompenh z hotelového bazénu na střeše.

Sihanoukville – vstupní brána do ráje

Začátkem loňského roku jsem v jednom vyhlášeném zahraničním cestovatelském časopise četl rozsáhlý článek právě o Kambodži, který ve mně probudil touhu tuto zatím méně navštěvovanou zemi poznat na vlastní kůži. V posledním odstavci článku byla i zmínka o jižní pobřežní části a hlavně dvou ostrovech – Koh Rong a Koh Rong Sanloem. Ostrovy byly prezentovány jako ráj na zemi s minimem turistů, ubytovacích zařízení, chybějící infrastrukturou atd.

Sympatičtěji se mi už tehdy jevil menší z nich – Koh Rong Sanloem, takže jsem se ho rozhodl na své letošní cestě po Kambodži navštívit.

K tomu, abyste se na výše uvedené ostrovy dostali, je potřeba doputovat až na samý jih země do přímořského města Sihanoukville. Nečekejte od tohoto města žádné zázraky – jedná se o typické špinavé asijské město, které má jedinou výhodu, že se nachází u moře. Ve městě čile rostou nové mrakodrapy, ale většinu stejně tvoří polorozpadlé domky a všudypřítomné

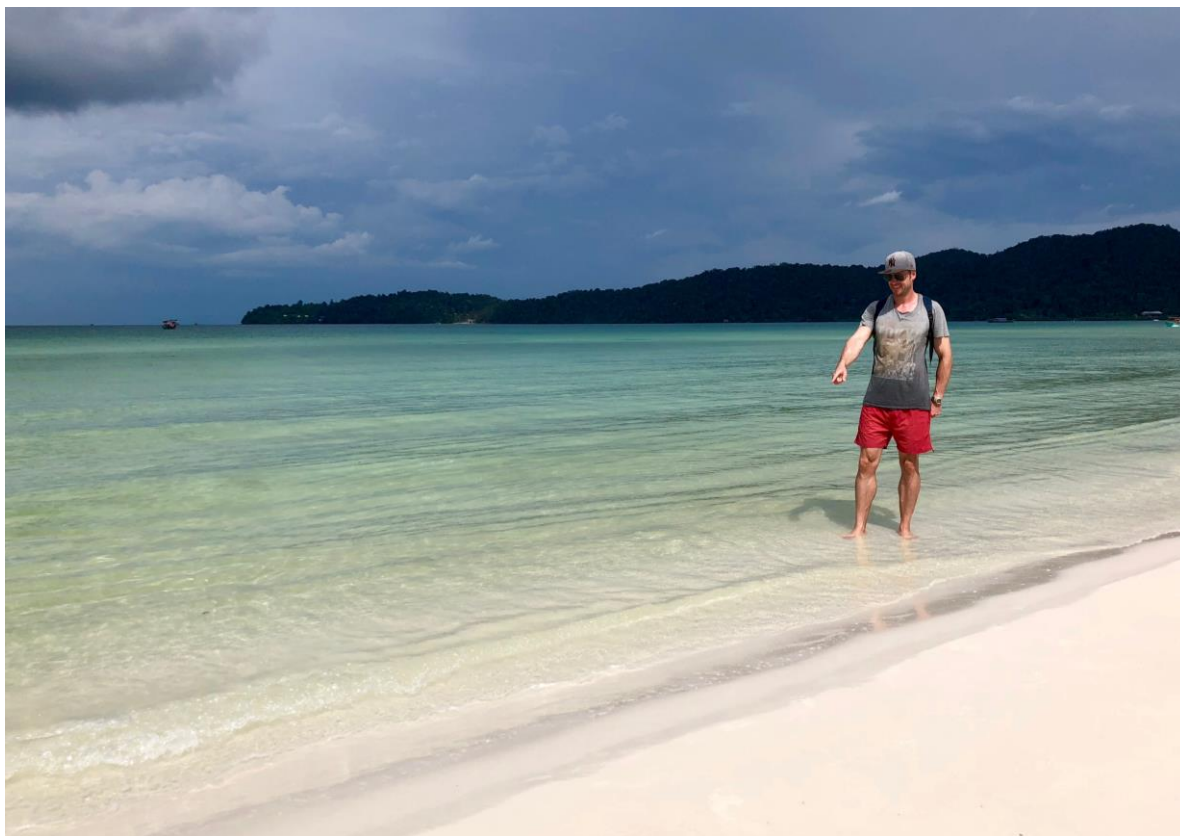
odpadky. Docela pěkná je večerní procházka po pobřeží, které lemují různé restaurace a kluby, ale tím nejdůležitějším místem pro vaši cestu na ostrovy je malinké betonové molo, které představuje

spojnici města s rájem. Za 10 dolarů si můžete zakoupit zpáteční jízdenku na jeden z ostrovů a pak už jen počkáte na člun, který vás dvakrát za den odveze do vysněné destinace.

Koh Rong Sanloem

Cesta na ostrov trvá rychločlunem kolem 45 minut a je opravdu krásná. Během této doby míjíte spoustu malých neobydlených ostrovů, které mají většinou v názvu nějaké zvíře - např. Hadí ostrov, Opičí atd. Příjezd na KRS je ohromující, jelikož hlavní pláž má tvar podkovy, takže vlastně vjíždíte do relativně uzavřené zátoky se sněhově bílým pískem, kde se pohupuje pár rybářských člunů, a vidíte jen minimum staveb. Zahraniční cestopis tedy skutečně nelhal - jedná se o ráj na zemi, kde máte docela problém někoho potkat,

obzvlášť pokud se vydáte přes deštný prales na jednu z odlehlých pláží. Možností na koupání je hned několik – hlavní pláž je dlouhá asi 5 km a písek na ní už ani není písek, je to spíše bílý prášek, který při kontaktu s mořskou vodou udělá bílou kašičku. Je pravda, že na této pláži se koncentruje větší množství lidí, jelikož se v okolí nachází pár ubytovacích zařízení (do deseti) a přijíždějí sem čluny z pevniny. Pláž je ovšem tak dlouhá a členitá, že si každý najde to svoje místo, na kterém bude mít dostatek soukromí.

Hlavní pláž na ostrově Koh Rong Sanloem.

Mě ovšem nebaví celý den ležet na jednom místě, takže jsem využil místní ručně vyrobenou mapu a navštívil další dvě odlehlé pláže. První z nich je Lazy beach – Líná pláž. Na tuto pláž se dostanete asi po 25 minutách pohodlné chůze po písčné pěšině, až v závěru cesty půjdete chvíli pralesem. Lazy beach je dlouhá přibližně kilometr a je zabarvená více do žluta. Na

každém konci je zakončena kopcem porostlým tropickou vegetací. Po příchodu na pláž se mi naskytl pohled, kterému jsem jen těžko uvěřil – pláž byla zcela prázdná, nebylo na ní ani živáčka, jen v dálce pobíhal pes a na jedné palmě loupaly ovoce dvě opice. Stál jsem jako opařený s pusou dokořán. Toto už by se dnes v sousedním Thajsku nestalo.

Koh Rong Sanloem – Lazy beach – naprostý ráj na zemi bez lidí, plavky nejsou potřeba :)

Na Lazy beach jsem strávil několik hodin, koupání bylo skvělé, protože voda měla kolem 28 stupňů a hladina se mírně pohupovala. Za těch několik hodin jsem na pláži viděl asi 5 domorodců, kteří dojeli na rybářské lodi, a jednu čínskou rodinu, která byla fascinována oněmi opicemi. Ty už tak

nadšené nebyly, že jim někdo mává před čumáky fotoaparáty a ruší je při obědě :) Jakmile mi vyhládlo, vrátil jsem se zpátky do "centra" ostrova na hlavní pláž, kde jsem byl ubytovaný a kde byla vynikající restaurace s krásným výhledem na celou zátoku.

Lazy beach a typický bungalov, který si můžete za pár dolarů pronajmout na bydlení.

Po výborném obědě a menším odpočinku jsem se rozhodl, že zavítám i na druhou vzdálenější pláž na ostrově – Saracen bay. Tato pláž ležela od mého ubytování přibližně 45 minut chůze, takže jsem si nabalil dostatek vody a vydal se na cestu do neznáma. Tento výlet už byl náročnější – cesta vedla většinou skrz deštný prales, kde vlhkost neklesla pod 90 %, navíc při cestě došlo k převýšení 72 metrů nad mořem, což je na tak krátkém úseku a při takové teplotě/vlhkosti docela náročné. Zhruba v půli cesty se zase začalo klesat po kamenité cestě, která docela

klouzala kvůli neustálým monzunovým přeháňkám. Člověk si ale musí věci zasloužit – nakonec se mi po této krkolomné cestě otevřela další nezapomenutelná scenérie. Rovněž Saracen bay má krásný žlutý písek a je na obou svých koncích obklopena zelenými kopci. Přístup do vody je zde ovšem strmější a celkově mě více uchvátila předchozí Lazy beach. Na pláži jsem strávil asi dvě hodiny a vrátil se tou stejnou náročnou cestou zpět do ubytování. Po celém dni ve mně převládal skvělý pocit, že i já jsem si užil kousek ráje.

Kambodža mě neklamala, dokonce mohu říct, že velmi mile překvapila. Než jsem do ní zavítal, měl jsem

o této zemi smíšené pocity. Bylo to způsobeno i menší informovaností, dlouhou izolací kvůli válečnému stavu

a relativně malým zájmem ze strany turistů. Troufnu si říct, že se mi ještě podařilo zažít tu krásnou a klidnou Kambodžu bez masy bezohledných turistů, kteří ničí vše, co jim přijde pod ruce. Obávám se, že za pár let bude díky chrámovému komplexu Angkor a užasnému koupání na jihu země vyhledávanou destinací a dopadne stejně jako sousední Thajsko, kde se musí některé ostrovy dokonce zavírat před návštěvníky, aby se alespoň trošku obnovil tamní ekosystém a uklidilo pobřeží plné odpadků. Po všech pozitivěch bych na závěr zmínil i negativa Kambodži. Prvním z nich je bezesporu neschopnost nebo neznalost obyvatel třídit odpad – kolem všech cest a ve městech jsou hromady povalujících se odpadků a harampádí. Dalším velkým mínusem je kvalita, tedy spíše nekvalita silnic, obzvlášť na cestě z Phnompenhu na jih země. A to jsem si myslel, že máme nejhorší cesty u nás v České republice :) Naštěstí jsem se

nesetkal na vlastní kůži s kriminalitou, ale je mi jasné, že jsou ročně okradeny tisíce naivních turistů, kteří stále nepochopí, že když dávají na odiv svoje šperky a drahé kabelky, snadno o ně mohou přijít. Poslední věcí, která mě opravdu znepokojila, je dětská prostituce a nucené práce. Doslova na každém hotelu je varování, že pokud uvidíme nějaké kambodžské dítě zajít na pokoj v doprovodu bílého turisty, okamžitě máme volat na policii. Bohužel tento problém je pro zemi typický a chudé rodiny mnohdy prodávají své děti majetným turistům, jelikož je z toho velmi zásadní příjem do rodinného rozpočtu. Spousta dětí je rovněž nucena prodávat nejrůznější suvenýry, ačkoliv by místo toho měly chodit do školy. Je to smutný pohled, ale i přes toto všechno jsou zde lidé šťastní a relativně spokojení. Kambodža je nádherná, exotická, vzdálená a rozhodně by neměla ujít vaší pozornosti, až pojedete kolem. ■

Pokračování povídky z listopadového čísla...

„C-co se stalo?“ vykřikl jsem ze sebe. Podívá se na mě divně. „Musím jít něco zjistit,“ řekla a odešla. Zůstal jsem sám se svými myšlenkami. Nechápal jsem, co se se mnou děje. Bylo to ... divný. Víím, že se mnou Adelle mluvila kvůli tomu koksu, ale potom mám okno. Je to divný. Jen jsem se probíral myšlenkami, které mi přišly na mysl. Já zjišťuju, že se v její přítomnosti vlastně cítím hezky a že jí asi mám i rád, ale jinak, nekamarádsky. S ní je ta samotka o něco snesitelnější. Celý můj život se zdá být lepší a jasnější. Nevím, jestli se mi to zdá, nebo ne, ale asi ji i miluju, protože je úžasná.... Co to melu, sakra? Vždyť mě tu drží jako všichni ostatní. Ne....já ji mám hodně rád. Je úžasná. Toho dne už nepřišla a já netušil, co dělat se svými pocity. Chápete? Sám v místnosti. Bylo to, jako bych byl sám na světě a nemohl nikomu říct o svých pocitech. Cítil jsem určitou bezmoc. Topil jsem se v myšlenkách na ni a jestli mi bude schopna opětovat moje city. Nemohl jsem usnout. Pořád jsem myslel na ni, proto, když mě přišli ráno vzbudit na snídani, jsem byl nasranej. Měl jsem chuť dát tomu doktorovi přes hubu, takže jsem mu přes ni dal. Bušil jsem do něj hlava nehlava. Než mu přišel někdo na pomoc, jeho obličej byl vylepšen o pár modřin a o rozražený ret. Jeho pomoc byl ale další doktor se sedativy ve stříkačce. Ted' jsem byl na zemi já. Cítil jsem, jak mě

zvedají a pokládají na postel. Chtěl jsem je odehnat, ale zvedl jsem jen ruku. Nakonec, když se mi sama zavírala víčka, jsem usnul. Po probuzení mě bolela hlava jak střep. Nevím proč, nikdy se mi nic podobného nestalo. Otevřel jsem oči a v mém zorném poli se zjevila Adelle. „Ahoj,“ pozdravil jsem ji a pousmál se. „Ahoj,“ řekla, ale vůbec ne mile. „Stalo se něco?“ zeptal jsem se opatrně. „Proč jsi ho zbil?“ zeptala se mě na oplátku. „Koho?“ koukal jsem nechápavě. „Nikoho jsem nebil.“ Byl jsem připraven to odpřísáhnout. „Dobře...“ Nechala větu vyznít do ztracena. „Proč jsi tak blbej?“ „Cože?“ koukl jsem se na ni nechápavě. „Jsi úplná nula... nechápu, proč tu s tebou ztrácím čas.“ Začala na mě být hnusná. „Adelle, já ti nerozumím.“ „Tak poslouvej ještě jednou. Jsi naprosto k ničemu. Chápu, že se na tebe všichni vysrali. Kdo by se taky chtěl bavit s někým, jako jsi ty.“ Už vpodstatě křičela. Začala mě nasírat, a to hodně rychle.....cvak. „Neurážej mě tady, ty děvko jedna zasraná.“ Křičel jsem na ni zpátky. „Proč jsi zbil toho doktora, debile?“ křikla na mě. „Protože jsem měl náladu, stejně jako mám teď náladu zbít tebe!“ řeknu a začnu se napřahovat. V jejích očích jde vidět strach, což mě rozesměje. „Bojiš se, co?“ Jen kývla na odpověď. Moje ruka se rozletěla k její tváři a čekal jsem na dopadnutí.....cvak. Viděl jsem jenom, jak moje ruka dopadla na její tvář.

Co se to kurva stalo? Zvuk plesnutí byl strašný. „Promiň,” začal jsem se jí omlouvat, „promiň, strašně se ti omlouvám. Nevím, co jsem dělal, ani proč jsem to dělal, omlouvám se, prosím, odpust’ mi!” Skoro brečím, když mě pohladí po tváři. Zvednu k ní překvapeně zrak. „Za to nemůžeš ty,” usměje se a položí mi i druhou dlaň na tvář. Nechal jsem se unášet jejími dotyky, až jsem si ji přitáhl do objetí. Neodtáhla se. „Odpust’ mi to,” zamumlal jsem jí do vlasů.

„Nic se nestalo,” usmála se se mi do hrudi. Odtáhla se a usmála se na mě. Byla tak o hlavu menší než já a její modrá kukadla se vpíjela do mých zelených. Začal jsem se k ní přibližovat, protože mi to přišlo jako nejlepší možná chvíle k tomu ji políbit. Nijak se nebránila, slyšel jsem její zrychlený dech a sledoval, jak její oči sjely z mých na mé rty. Už jsem dál neváhal a spojil naše rty. Byl to takový výbuch. Po břicho se mi rozletěli motýlci a když mi vpletla prsty do vlasů, zavrnl jsem. Svoje ruce jsem přesunul z jejích zad na její boky a přitiskl ji více k sobě. Jako první se odtáhla ona. Mělce dýchala a s jemným ruměncem na tváři na mě koukala. „Tohle se nesmí,” řekla, když se po chvíli vzpamatovala. „Co se nesmí? Mít někoho rád?” kouknu na ni nechápavě, i když vím, co přesně myslí. „Nesmím udržovat s pacienty jiný než pracovní vztah,” zněla zklamaně. „Nikdo o tom nemusí vědět, ne?” zkouším ji přesvědčit. „Promiň, Nicolasi, takhle to skončit nemělo,” řekne a v očích se jí zalesknou slzy. „No tak, Adelle, to bude

dobrá, uvidíš,” vtáhl jsem ji znovu do objetí. Teď už se ovšem odtáhla, utřela si slzy a přešla ke dveřím. „Promiň, už musím jít,” řekla jen a odešla. Chvilí jsem za ní jenom koukal a přemýšlel, jestli jsem neudělal chybu. Nakonec jsem se s bouchnutím opřel hlavou o zeď a slzy mě řezaly v očích. Měl jsem stažené hrdlo a krom pláče z něj nic jiného nechtělo vyjít. Bouchl jsem do stěny pěsti. „Kurva...” zašeptal jsem potichu. Opřel jsem se o zeď, pro změnu zády, a sjel dolů. Seděl jsem, koukal do stropu a snažil se nebrečet. Moc mi to holt nejde. Potom jsem se přesunul na postel a dlouho koukal do prázdna. Jídlo mi donesl někdo úplně cizí. Ignoroval jsem ho. Ignoroval jsem hlad, žízeň. Ignoroval jsem celý svět.... Dokud znovu nepřišla. „Ahoj,” řekla jakoby nic. „Ahoj,” řekl jsem podobně, ale pravděpodobně byl z mého hlasu cítit chlad. „Já...” začala mluvit, ale přerušil jsem ji. „Nic neříkej, je mi to jasné. Měla bys z toho akorát problémy,” usmál jsem se smutně. „Ne...,” odmlčela se na moment, ale hned pokračovala, „přišla jsem ti říct, že jsem dala výpověď.” „Co? Proč?” sleduju ji nechápavě. „Abych s tebou nemusela mít jen pracovní vztah. Budu sem moc docházet v návštěvních hodinách,” říká nadšeně. „Ale na samotku návštěvy nepouští,” zavrčím. „Pouští,” stojí si za svým. „A jak často?” nenechám se tak snadno odbýt. „Asi jednou do měsíce,” pokusí se o úsměv. Uchechtnu se hnusně. Jednou za měsíc, to je fakt něco. „No tak, tohle není normální vztah a ani by to nemohl být normální vztah,” řekne naprosto klidně.

„Tím chceš naznačit, že kvůli mně nebude tenhle vztah nikdy plnohodnotný?“ zeptám se hnusně. To, že jsem na samotce na psychině kvůli nadměrné agresi při abstinenčních příznacích, že mě ještě nedělá magora. Byl jsem na ni opět naštvaný. Nechtěl jsem jí ublížit, ale nějak se to ve mně prostě vzalo. Opět ten pocit, jako kdyby mi někdo přepnul myšlení, a nevnímal jsem. Chuť jí ublížit byla tak velká, že jsem jí vlepil facku, aniž bych čekal na jakoukoli její odpověď. Nepotřebuju, aby ještě víc kecala. „Nicolasi, co...co to děláš?“ koukla na mě vyděšeně, když jí to došlo. Já nejsem Nicolas. Copak, princezno?“ zeptám se jí velmi „milým“ hláskem. „Kde je Nicolas?“ zeptala se pevně. „Raději utekl, než aby tu byl s tebou,“ odsekl jsem jí. „Tak se laskavě odeber do končin, odkud jsi přišel, a pošli ho sem,“ snažila se znít naprosto vážně, ale byla mi spíš k smíchu. Byla jako malé vztekající se štěně. „Ne,“ zasmál jsme se. „Ano a okamžitě!“ Skoro si u toho dupla. „Ne.“ Došla ke mně a dala mi facku. Hlava se mi kousek pootočila a ve mně vybuchla sopka. „Tos přehnal, holčičko,“ zavrčím a vrhnu se na ni. Natlačím ji na zeď a biju ji, dokud jí z obličeje neteče krev. Kouká na mě vyděšeně a snaží se otřít krev, která jí stéká z obličeje. Její hrdost jí však nepovolí a plivne mi do obličeje. Zařvu a začnu ji škrtit. Nestihne vydat ani hlásku a do pěti minut už leží nehybně na zemi. Úsměv mi hrál na tváři při pohledu na ni. Když jsem se dostatečně uklidnil, stáhl jsem se zase zpátky do nicoty. Zase jsem začal vnímat,

i když jsem asi nechtěl po tom, co jsem uviděl. Adelle ležela na zemi s tržnými rankami a modřinami na obličeji a s natékajícími podlitinami na hrdle. Hned jsem k ní kleknul a snažil se ji probudit, ale nijak nereagovala. Bouchal jsem na dveře a volal o pomoc. Když přiběhli, zkoušeli tep. Jeden z nich jen zavrtěl hlavou a druhý někam volal. Mě odvedli do kanceláře nějakého toho doktora a postavili ke mně dvě gorily. Seděl jsem a přemýšlel, co se tam stalo, a potom mi pohled padl na ruce. Klouby byly oteklé a místy od krve. Ne...to..to nemůže být pravda. To.....to se nemohlo stát. Nikdy bych jí neublížil. „Já to nebyl,“ šeptal jsem potichu a snažil jsem se přesvědčit se o něčem, co bylo na první pohled jasné. „Co meleš?“ zeptala se mě jedna z goril. „Já to nebyl,“ řekl jsem o něco málo hlasitěji než prve. „Nejde ti rozumět, když tak kňučíš,“ řekl ten druhý vazoun. „JÁ TO NEBYL!“ zařval jsem hystericky na celou místnost a rozbřečel se. Tohle nemůže být pravda, tak krutý osud nikoho potkat nemůže. Snažím se uklidnit, ale nejde mi to. Kurva! Tohle se stalo před 8 měsíci. Ted' mě vedou do jakési přesvícené místnosti. Usadili mě na židli. Páskem železa mi ke křeslu přivázali nohy, ruce a nakonec mě jeden pásek zastudil i na čele. Přišel nějaký doktor. Smutně se na mě usmál a řekl, abych se na něj pořád díval, ať se bude dít cokoli. Souhlasně jsem zamručel a čekal, co přijde. Doktor vzal do ruky dlouhou jehlu a přiložil mi ji do vnitřního koutku oka. „Ted' se nelekni,“ řekl a bouchl kladívkem do

jehly. Následně bouchl znovu a já přestal mít potuchu o tom, co se děje kolem mě a kdo jsem já.

Pacient: Stoll, Nicolas

Datum nar.: 12. 5. 1961

Datum přijetí: 26. 7. 1983

Mentální porucha: Porucha osobnosti, rozdvojená osobnost, zjištěna 31. 8. 1984

Ošetřující lék.: Stevenson, Frank

Příznaky: Nadměrná agresivita, pac. si nepamatuje záchvaty zuřivosti, při záchvatech o sobě nemluví jako o Nicolasovi

Průběh léčby: Nejprve konzervativní, byly nasazeny léky. Po dlouhodobém neúspěchu a úmrtí zaměstnance ústavu bylo rozhodnuto o provedení lobotomie, 15. 4. 1985, zákrok vedl MUDr. Freeman

Závěr: Pac. zvladatelný, bez známek agrese. ■

Brněnské Vánoce

Vánoce, svátky pohody, voňavého cukroví a hlavně času stráveného s rodinou a přáteli. Toto vám bohužel řekne málokdo, v dnešní době jsou Vánoce brány jako svátky stresu, nákupního šílenství a depresi z nedostatků (ať už kvůli cukroví, jednomu kilču navíc nebo jakémukoliv nestíhání). Pojdte se s námi uvolnit, načerpat energii a nadechnout se vánoční atmosféry na naše brněnské trhy. Vybraly jsme pro vás ty nejlepší.

náměstí Svobody

Dynamický a živý „Svobodák“ je místem setkávání, zábavy a navazování nových přátelství. Najdete tady velké množství stánků, tradiční vánoční strom i netradiční instalaci na kašně. Unikátem náměstí Svobody je každodenní živý kulturní program, který přes den dotvoří adventní atmosféru a večer pak vytvoří kulisu pro zábavu s přáteli a blízkými. Začíná již v dopoledních hodinách vystoupeními dětí z MŠ, ZŠ, ZUŠ a různých souborů. Odpoledne pak pokračují divadelní vystoupení a každý den zakončí hudba různých žánrů: pop, rock, folk, blues, swing, gospel, punk a další.

Náměstí vévodí bílá kopule Zimního baru s oblíbenými brněnskými nápoji a letos s punčí inspirovanými starodávnými

recepturami. Stylové dárky pod stromeček nakoupíte také v prosklených modulech při akci December Design Days. Užijete si tady také virtuální realitu, adventní koncerty České televize, Čtení dětem, Mikuláše nebo akci Česko zpívá koledy.

Dominikánské náměstí

Jedním z hlavních lákadel brněnských Vánoc je gastronomie. Klidnějším prostorem pro dobré jídlo a pití je Dominikánské náměstí. V době adventu tady najdete známé a úspěšné podniky z Brna a okolí. Nabídka je moderní, ojedinělá, chutná a rozmanitá.

Dominikánské náměstí je pěší zónou s romantickými kulisami Nové radnice a kostela sv. Michala. Během adventních trhů se stává prostorem pro skvělou gastronomii a vánoční tradice spojené s betlémem, zookoutkem, Betlémským světlem nebo Ježíškovou poštou.

Dobré jídlo a pití si zde nejen koupíte, ale také v klidu vychutnáte. Děti se pobaví ve vánočních dílničkách a vy si dáte něco dobrého v komfortních konzumačních zónách nebo využijete posezení na terase kostela.

Neotřelý koncept Gurmánských Vánoc přináší do Brna nový vítr a ty nejlepší chutě a vůně Vánoc. Vévodí jim, tak jako je na tomto náměstí tradicí již od první republiky, ryby a drůbež.

Nabídku jídla doplní tradiční i netradiční vánoční drinky, něco sladkého a bude možné si také odnést chutný dárek.

Moravské náměstí

Trhy na Moravském náměstí letos čeká změna. Kromě již tradičního slaměného betléma a tematicky rozdělených stanů s řemeslnými předměty, jídlem či tančírnou se objeví i vyhlídkové kolo. Nově zde bude stát vyhřívaný stan pro maminky s dětmi.

Zelný trh

Zde jsou trhy bohužel jen do 23. 12., ale i tak se můžete těšit na pestrý program s širokou škálou sortimentu, představením, jídlem a pitím.

Nově nabídnou prodejci vinuté skleněné perly, ručně vyráběné foukané vánoční ozdoby nebo ručně šitou módu s autorskou kresbou. Návštěvníci trhů projdou také novým hlavním vstupem, který vznikne směrem ke Starobrněnské ulici. Zároveň se tržiště ještě více otevře směrem k Tržnici Brno. ■

Co se vám vybaví při slově skauting? Je to skupina dětí? Tábor? Dobrodružství? Myslím si, že je to nějak tak všechno dohromady. Tedy správná definice zní: dobrovolné, nepolitické výchovné hnutí, které je otevřeno všem mladým lidem bez ohledu na pohlaví, původ, rasu či náboženské vyznání. Skauting rozvíjí všechny složky člověka: fyzickou (např. pohybové hry, soutěže), intelektuální (šifry, hlavolamy), emocionální (rozpoznávání emocí a jejich ovládání), sociální (práce ve skupině) a duchovní (vědomí, že nás něco převyšuje, povinnost k nejvyšší Pravdě a Lásce). Pro mě osobně to znamená poslání a tak nějak životní cestu. Ráda pokračuji v tradici a vedu skautskou družinu.

Mezi zakladatele skautingu patří Robert Baden Powell a Ernest Thompson Seton. Powell byl britský voják a válečný hrdina, který v roce 1907 uspořádal první tábor na ostrůvku Brownsea. Založil skauting na křesťanských hodnotách a úctě k řádu, formálním autoritám, občanství a vlastenectví. Američan Seton vymyslel woodcraft neboli myšlenky lesní moudrosti. Ty se zakládají na úctě k přírodě a na jejím poznávání, zálesáckých dovednostech, na respektu k původním obyvatelům Ameriky - indiánům, na rozvoji

individuality a duchovního života bez konkrétního náboženství. Zakladatelem českého skautingu byl Antonín Benjamín Svojsík, který pracoval jako tělocvikář. V roce 1911 složil oddíl ze studentů a v roce 1912 proběhl tábor. Napsal knihu Základy junáctví. Český skauting je založen jak na myšlenkách Powella (zpívání hymny, úcta k vlajce a k české zemi,...), tak Setona (dovednost pracovat s nožem, trávení času v přírodě, tee-pee). Za vznikem dívčího skautingu stojí tři ženy: Popelka Biliánová, Vlasta Štěpánová a Anna Berkovcová. Skaut byl v naší zemi třikrát zakázán. Poprvé v důsledku okupace nacisty, podruhé a potřetí vlivem komunistické moci, přesto však odolal a i dnes je tu s námi.

Skauting jako takový stojí na třech principech: odpovědnosti vůči nejvyšší Pravdě a Lásce (touha stále se zlepšovat a posouvat dál, dodržovat zákon), odpovědnosti vůči ostatním (pomáháme si navzájem) a odpovědnosti vůči sobě samému (pracovat na sobě). Pak se také skauti řídí skautským zákonem o deseti bodech.

Co se týče organizace skautingu, existuje středisko sdružující oddíly, které se skládají z družin. Družiny jsou skupinky okolo šesti až deseti členů.

Děti od 8-10 let jsou světlušky (holky) a vlčata (kluci) a později se stávají skautkami a skauty. Od 15 let se jmenují rangers (holky) a roveři (kluci).

Na první pohled poznáte skauta podle běžové košile, na které má řádně našité různé označení, nosí různě barevný šátek (podle věku, případně jsou někdy šátky udělány pro speciální akci) a na něm turbánek. Měl by mít zelené nebo hnědé kalhoty či kraťasy nebo sukni a může mít podkolenky. Nosí na hlavě baretek, případně klobouk a někdy i hůl. Zdraví se pozdravem „nazdar“ nebo propletením prstů a stisknutím levé ruky (je blíže u srdce a také v ní drželi rytíři štít; tím dávají najevo přátelství). Při hymně mají typicky zvednutou ruku se vztyčenými dvěma (vlčata a světlušky) nebo třemi (skauti) prsty

a palec drží malíček. Dalo by se říct, že tak nějak ve všem je symbolika.

A co skauti dělají? Přes rok se pravidelně setkávají na schůzkách, které trvají tak hodinu a půl až dvě. Program schůzek se mění a je různorodý, ale většinou se do nich vloží následující aktivity: zahájení (nějaký rituál - např. pokřik), organizační záležitosti (připomenou se termíny akcí), hlavní část - tak tady se to opravdu liší, mohou probíhat „rukodělky“, delší hra, nácvik první pomoci, vázání uzlů, povídání, divadlo, sport, plnění stezky, projekt atd., následně probíhá zpětná vazba, uklidí se klubovna a zakončí se schůzka (rituál - např. večerka). Schůzka může být opravdu pokaždé jiná a samozřejmě je vyplněna také hrami a pobytem v přírodě.

Přes rok bývají pořádány různé akce a výpravy a v létě se uskutečňuje tábor.

Tábor by mohl být kapitola sama o sobě. Každý oddíl má jiné tradice. Většinou se spí v podsadových stanech a tábor má pevný režim budíčku, práce, her, odpočinku... Krátce řečeno je plný hmyzu, západů a východů slunce, dobrého jídla, dobrodružství, odřenin a štípanců, používání kadibudky, nekončících táborových ohňů, povídání si, her, pozorování hvězd, stesku po domově a mnoho dalšího.

O skautu by se toho dalo hodně napsat, mohla bych rozepsat dopodrobna všechny akce, více z historie, více o tom, jak se skauti vzdělávají, ale myslím si, že mnohem užitečnější bude na závěr tohoto článku popsat mou cestu ke skautingu.

Já jsem začala chodit do skautu ve druhé třídě se svou kamarádkou. Mí bratři a sestra chodili do skautu a moji rodiče znali vedoucí skautu, takže to bylo fajn. Pamatuji si, že na svých prvních táborech

a vůbec akcích jsem často brečela. Nicméně do skautu jsem chodila stále. Když mi bylo asi třináct let, tak jsme s kamarádkou začaly vést mladší družinku a hned jsme také absolvovaly rádcovský kurz. Hned první rok, kdy jsme vedly družinku, jsme tvořily i program na tábor a tento rok budu dělat společně s dalšími rádkyněmi pátý tábor. Minulý rok jsem absolvovala čekatelský kurz. Jsem nesmírně vděčná, že jsem mohla chodit do skautu a že jeho myšlenky mohu dále rozvíjet u dalších dětí.

Myslím si, že skaut je úžasným nástrojem ve výchově mladého člověka. Nezáleží tolik na tom, jestli bude umět uvázat všechny uzly nebo ovládat zásady první pomoci, ale na skutečnosti, že bude ve skupině lidí, kteří chtějí žít poctivě, být vlastenečtí a chtějí si navzájem pomáhat. Najít, v čem jsem dobrý, umět se vypořádat s krizovými situacemi a zažít spoustu zábavy. A také najít přátele na život. ■

Vyhlášení celorepublikové soutěže školních časopisů se konalo 9. 11. 2018 v Brně na FSS. Díky účasti a dobrému umístění v krajských soutěžích jsme postoupili právě do celorepublikové soutěže. Nikdy jsem na podobné akci nebyla, proto jsem byla ráda, že jsem se toho mohla spolu s dalšími účastnit.

Každý den, když jdu do školy, chodím kolem zmíněné fakulty, ale teď to bylo poprvé, co jsem mohla nahlédnout přímo dovnitř. Když jsme přišli, podepsali jsme se, abychom potvrdili, že jsme dorazili, a jako pozornost jsme dostali bagetu na svačinu. Poté jsme si šli prohlédnout fakultu. Je až neuvěřitelné, jak taková budova, která zvenku nevypadá až tak ohromně velká, je uvnitř jako jeden velký labyrint. Spousta učeben, spousta místností, kde vystavovali mnoho informačních a mechanických věcí ke zhotovení nových sociálních prostředků.

Během celého dopoledne byl na fakultě bohatý program a my jsme mohli nahlédnout opravdu kamkoliv jsme chtěli. Mohli jsme se například podívat, jak vypadá živé vysílání. Jak se to točí, co kdo má na starost, na co si musí dávat pozor, že vznikají drobné chyby, kterých bychom si asi v televizi nevšimli, ale ve studiu s tím mají docela problém, který se snaží jakkoliv vyřešit a zažijí u toho někdy i spoustu

legrace. Vše nám bylo vysvětleno, zodpovězeny veškeré dotazy. Nemělo to jedinou chybu.

V jedné chodbě byly vyvěšeny všechny časopisy, které do finále této soutěže postoupily, a my jsme je mohli všechny zhlédnout a zhodnotit je. Dostali jsme také lísteček, na který jsme měli napsat 2 časopisy (jeden za základní a jeden za střední školu), které se nám nejvíce líbily.

Ke konci programu bylo samotné vyhlášení soutěže, které bylo v místnosti, kde pravděpodobně probíhají studentské přednášky. Nejdříve se vyhlašovaly nejlepší časopisy dle hodnocení ostatních škol. Poté následovalo hodnocení poroty, kde byla spousta kategorií. Od nejoriginálnějšího časopisu přes moderní design až po obsah časopisu, vyhodnocovalo se toho opravdu hodně. Během vyhlašování jsme se dohadovali, kdo půjde pro cenu, až nás vyhlásí. Bohužel náš časopis Kurýr nebyl ani jednou jmenovaný, takže naše dohady byly naprosto zbytečné. Ale nebyli jsme z toho smutní, zúčastnili jsme se, a to je hlavní! Celkově se účastnilo 428 časopisů ze základních a středních škol a my jsme se umístili na krásném 15. místě. Přece jenom máme ještě co dohánět a budeme na tom nadále pracovat! ■

Ve dnech 22. – 24.11. 2018 probíhala jako každý rok prezentace středních i vyšších škol, mezi kterými jsme samozřejmě nesměli chybět. Letos to měli trochu pozměněné. Stánky byly ve dvou pavilonech zároveň a akce tentokrát probíhala 3 dny po sobě. V jednom ze dvou pavilonů byly stánky s veškerými pomůckami ze škol, na které se mohli uchazeči podívat a vyzkoušet si je. To se dle mého názoru pořadatelům opravdu povedlo. Doprovodný program, na kterém jsme se také podíleli, byl pouze v pátek a v sobotu. V doprovodném programu jsme měli hojné zastoupení. Nejdříve naši školu uvedl hudební kroužek, poté jsme se ukázali s tanečním kroužkem a na závěr se předvedli kluci s první pomocí.

Letos se k tanečnímu kroužku přidalo spoustu nových holek z prvního ročníku a myslím si, že jsme dost silná sestava. Od října jsme začaly trénovat. Měly jsme toho vymyšleného dost, ale bohužel se to nedalo do veletrhu stihnout, a tak jsme letošní vystoupení udělaly trochu originálnější. Zuzka tancuje na hodech, kde měli super choreografii na písničku z Pomády. Řekly jsme si, že si to letos více užijeme, a tak jsme to holky naučily. Bohužel toho času bylo málo a my jsme měly strach, že je to nestihneme ani naučit. Obavy, které se týkaly vystoupení, však byly naprosto zbytečné. Horší to bylo s naším oblečením. Nemohly jsme se shodnout, a tak jsme ho kupovaly opět na poslední chvíli. Ale koupě byla naprosto

perfektní, koupily jsme si krásné zeleně vojenské košile.

Bylo to poprvé, co jsem necítila trému a chtěla si to opravdu užít naplno, a to se taky stalo. Každý rok jsme měly problém s hudbou – buď nám ji nepustili, nebo pustili špatnou, nebo byla moc potichu, neustále s ní byl nějaký problém, tak jsem si říkala, že letos to snad bude už bez jakéhokoliv problému. Nejenže nám tu hudbu pan „produkční“ pustil potichu, on ji po chvíli vypnul úplně a zapnul ji znovu od začátku, takže jsme s holkami nechápavě stály, ale nerozhodilo nás to a pokračovaly jsme, jako by se nic nestalo. Opravdu jsme si to všechny užívaly a moc se nám to povedlo už jen díky publiku, které bylo fakt super!

V sobotu nás ale bylo podstatně méně, chyběla polovina holek. Ale kroky jsme nijak extra měnit nemusely, jen jsme si pár kousků objasnily a mohly jít vystupovat. Světe, div se, ale to by bylo, aby

nám tu hudbu pustil bez nějakého problému. V pátek před námi tančila ještě jedna studentka, která tam však v sobotu už nebyla, a pan „producent“ to nevěděl, tak nám pustil právě tu její hudbu. Musím ale uznat, že tentokrát to nebyla jeho chyba. Každopádně to bylo opravdu vtipné. Nicméně sobota už nebyla zcela tak vydařená jako pátek, ale s tím se dalo počítat, když nás tolik chybělo.

Letošní rok jsem byla mimo jiné i jako model v první pomoci. I to jsem si náramně užila, když jsem byla v „bezvědomí“, nemohla se smát a cítila jsem, jak je nade mnou kameraman a zabírá mě na velké plátno. Bylo to šílené, chvílkami se to nedalo udržet, když mě kluci vyšetřovali a do toho se na mě díval celý pavilon. Ale myslím si, že se letos vše povedlo bez jakýchkoli velkých obtíží. ■

Poznejte s námi orientální kuchyni

Recept na vietnamskou bagetu bánh mì

Autoři: Andrejka a Anička Vu Nguyen (3C)

Suroviny:

Bageta 2 ks

Mrkev 1 ks

Okurka salátovka 0.5 ks

Majonéza 2 lžice

Sůl dle chuti

Májka s pečeným masem 1 ks

Ředkev bílá (daikon) 1 ks

Koriandr 1 hrst

Citronová šťáva 1 lžice

Postup:

Mrkev a ředkev (stačí menší kousek) nakrájejte na proužky julienne, posolte a smíchejte s citronovou šťávou. Nechte chvíli marinovat.

Bagety podélně rozkrojte a na spodní straně namažte silnou vrstvou májky

s pečeným masem. Dejte na krátkou chvíli zapéct pod rozpálený gril nebo do trouby rozehřáté na 200 °C. Půl minutky bude bohatě stačit. Bagetu bohatě naplňte plátky okurky a naloženou mrkví s ředkví a posypejte nasekaným čerstvým koriandrem. Nakonec horní půlku bagety potřete na řezu majonézou a lehce stlačte k sobě.

TIP:

Pokud chcete „více Vietnamu“, přidejte do bagety křupavou pečenou cibulku a zeleninu naložte do směsi rybí omáčky, limetové šťávy, trošky oleje a špetky chilli. ■

ARIANA GRANDE – THANK U, NEXT

INFO:

- 1) Narodila se 26. 6. 1993.
- 2) V průběhu let jedla hlavně biopotraviny, momentálně je veganka.
- 3) Ráda dělá spontánní výlety do lékáren ve tři ráno.

3. listopadu hudební scéně přispěla Ariana Grande s dalším chytlavým kouskem, který se bude nejspíš ještě hodně dlouho držet v hitparádách po celém světě. Věnuje se v něm totiž své minulosti, poučuje se z chyb, zmiňuje bývalé partnery a hudební klip inspirovala čtyřmi ikonickými filmy.

První slova písně Thank u, next, věnuje Ariana svému bývalému příteli Big Seanovi, který se věnuje rapu. Pár se rozešel po osmi měsících v roce 2015 a jejich konec odůvodnily nahrávací společnosti slovy: „Rozhodli se, že oba půjdou svojí cestou. Jejich pracovní i cestovní plány na další rok se liší tak, že by se neměli šanci vůbec vidět.“

Thought I'd end up with Sean – Myslela jsem, že skončím se Seanem
But he wasn't a match – Ale on nebyl to pravé

Ariana Grande a Big Sean na předávání cen Grammy

Dalším v pořadí je tanečník Ricky Alvarez, se kterým zpěvačka randila rok od léta 2015. Jako důvod rozchodu uvedla, že

Ricky je součástí staré Ariany a ona se chce posunout někam dál, jako nová Ariana.

Wrote some songs about Ricky – Napsala jsem nějaké písně o Rickym
Now I listen and laugh – Teď poslouchám a směju se

Ariana a Ricky při focení v rámci Dangerous Woman

Veřejností nejvíce probíraný vztah, byl definitivně ten, který zpěvačka měla s komikem Petem Davidsonem. Ten ji v červnu tohoto roku požádal o ruku, ale ona

se rozešel následující čtyři měsíce po zasnoubení. Oba si totiž uvědomili, že se do

závazků hrnou příliš brzy a rychle bez toho, aniž by byli připravení.

Even almost got married – Skoro jsem se vdala
And for Pete, I'm so thankful – A za Peta jsem vděčná

Ariana a Pete při cenách MTV

Posledním zmíněným partnerem se stal Mac Miller, který zemřel na předávkování letos 7. září. Selhání organismu způsobila kombinace alkoholu a více druhů drog. Kromě kokainu se v jeho

těle nacházel i syntetický opioid fentanyl, o kterém se říká, že je to lék proti bolesti a asi stokrát účinnější než morfin. S Mac Millerem se Ariana rozešla po dvouletém vztahu v květnu 2018.

Wish I could say - Kéž bych mohla říct
"Thank you" to Malcolm – "Děkuji" Malcolmovi
'Cause he was an angel – Protože on byl anděl

Ariana a Mac Miller

One taught me love – Jeden mě naučil milovat
One taught me patience – Jeden mě naučil trpělivosti

And one taught me pain – A jeden mě naučil bolesti

Now, I'm so amazing – A teď jsem tak skvělá

Když píseň vyšla, mnozí ukázat světu, že se poučila z každé jedné
spekulovali, že se zpěvačka snaží hrát na chyby, kterou udělala. A od svých bývalých
city, když zmíní své chyby v písničkách partnerů se naučila lásce, trpělivosti
Nicméně to tak není. Prostě se jen snaží a bolesti.

I've loved and I've lost – Milovala jsem a ztratila

But that's not what I see – Ale to není to, co vidím

So, look what I got – Tak se podívej, co mám

Look what you taught me – Podívej, co jsi mě naučil

And for that, I say – A proto říkám

A ačkoliv žádný ze vztahů nebyl trvalý, nevnímá je Ariana jako selhání v důsledku sebeúcty.

Thank you, next – Děkuju, další

Thank you, next - Děkuju, další

Thank you, next – Děkuju, další

I'm so fuckin' grateful for my ex – Jsem tak ztraceně vděčná za mé ex

V této části písně Ariana ukazuje, bývalými, nicméně také tvrdí, že je
jak je vděčná za zkušenosti s jejími doopravdy připravena k dalšímu kroku.

Spend more time with my friends – Trávím víc času s přáteli

I ain't worried 'bout nothin' – Ničeho se nebojím

Plus, I met someone else – Plus jsem potkala někoho dalšího

We havin' better discussions – Bavíme se o lepších věcech

Její život se zlepšil, když se odtrhla tu někdo další, s kým se jí daří lépe. Nová
od svých bývalých lásek a je schopná trávit lásku je ale pro zpěvačku ona sama. Nová
více času se svými přáteli. Poté zpívá, že je a silnější.

I know they say – Víím, že říkají

I move on too fast – že se posunuji moc rychle

But this one gon' last – Ale tohle bude navždy

'Cause her name is Ari – Protože se jmenuje Ari

And I'm so good with that - A já jsem s tím spokojená

Sloka před dalším refrénem, se liší od první tím, že Ariana zaznamenává ponaučení, které se sama od sebe získala.

Pak oslavuje svoji sílu tím, že dokáže zvládnout zapomenout na dříve zlomené srdce.

She taught me love - Ona mě naučila milovat
She taught me patience - Ona mě naučila trpělivosti
And she handles pain - A ona zvládá bolest
That shit's amazing - Tahle blbost je úžasná

VIDEOKLIP:

Ariana získala příležitost, vyskytnout se v některých z nejoblíbenějších filmů naší generace.

Prvním z nich je film Protivný sprostý holky z roku 2004. Na začátku se tu objevuje několik studentů, kteří jsou fascinováni Arianou stejně, jako původní Reginou. Zpěvačka přináší záběr tzv. Burn Book, do které se zaznamenávají nejruznější jména na škole s poznámkami. Nebo videoklip umožňuje záběr na Plastics, procházející chodbou s Aaronem Samuelsem, kterého si zahrál Jonathan Bennett v obou případech.

Nesmí chybět ani scénka, kdy původní čtveřice tančí na vánoční besídce s písní Jingle Bell Rock. Tady ovšem Ariana mění repertoár na Thank u, next.

Po vánoční besídce přichází úryvek z filmu Bravo, girls! Snímek točený v roce 2000 v sobě ukrývá scénu, kdy herečka Kirsten Durst a herec Jesse Bradford, znázorňují mladý pár, který po sobě pokukuje, zatímco si čistí zuby v koupelně.

Ariana mění kostým jako Jenna
Rink, kterou znázornila herečka Jennifer

Garner v romantické komedii Přes noc
třicítkou, natočené roku 2004.

Videoklip přináší záběr, kdy dívka drží v ruce panenku a přeje si, aby mohla vrátit čas.

Ačkoliv zapojila Ariana do videoklipu i původní herce, nejvíce

oslavovanou celebritou se stala Kris Jenner, matka Kim Kardashian, Kylie Jenner nebo Kendall Jenner, která ztvárnila matku s kamerou, během vánočního vystoupení. ■

Studio **EA DICE** vydalo 21. října 2016 očekávanou hru s názvem Battlefield. Není to však jen tak ledajaký Battlefield, prostředí hry se odehrává v období první světové války a hra se snaží představit prostředí bojů, seznámit nás se zbraněmi a dopravními prostředky, jako jsou letadla, tanky, motorky a auta.

multiplayeru, kde vy a váš kamarád pocítíte tzv. „skill“ ostatních hráčů, a nevěřte, že vás nechají vyhrát jen tak. Každý hráč je podle svých výsledků a killů ve hře následně ohodnocen body, díky kterým získává větší level, a tím pádem se hra úplně mění, odemykají se nové zbraně, ano, zbraně, slyšíte správně. Hra vám odemkne

Možnosti hry jsou všelijaké, můžete ji prožívat sám v podobě kampaně hry, kdy máte za úkol splnit cíle dané mise, ovšem není to jen tak jednoduché, nabízí se vám více úrovní obtížnosti, buď jste hráč, který u hry dokáže sedět hodiny, nebo pospícháte, abyste stihli nedělní oběd. Jak prosté. Hra se snaží vyhovět každému hráči. Jestli máš kamaráda, kterému se hra líbí, není nic jednoduššího, než si ji zahrát společně. Hra nabízí také možnost

na začátku nezbytné typy zbraní a to je vše. Hráč si musí zbraně kupovat a vylepšovat, to je základ dobrého „gejmra“, aby obstál ve hře. Velkou výhodou hry je možnost volby mezi čtyřmi typy vojáků. Asi jak sami víte, ve válce to není jen o bláznivém střelení do vašich nepřátel, ale o spolupráci multidisciplinárního týmu v podobě medica, snipera, assaulta a supporta.

Každá classa je v některých ohledech jedinečná, ale také i zranitelná. Sniper může zastřelit svého nepřítele přes celou mapu, ale zároveň se z jeho scopu odráží lehký odraz, a tak je pro nepřítele snazší takového snipera zneškodnit. Jak jsem řekl, každá classa má své výhody a nevýhody, ale když se spojí úžasná parta lidí se záměrem vyhrát, tak máte o zábavu postaráno. Souznění týmu musí být jako jedno tělo a duše, assault musí znát chování svého snipera a medic musí být podporou všech.

Osobně si hru velmi užívám, GLHF. ■

Městské části v Brně, které mají paneláková sídliště, se neustále snaží rekonstruovat volná prostranství v nitroblocích, na kterých v dřívějších dobách stávala dětská hřiště. V městské

Výstavba začala již na konci letních prázdnin. Za tři měsíce zde opravdu vyrostla odpočinková plocha i hřiště s 3D prvky. Cílem projektu je, aby hřiště mohla využívat jak široká veřejnost, tak i děti

části Brno-Starý Lískovec bylo již několik let v blízkosti Mateřské školy na Bosonožské ulici volné prostranství. V rámci projektu s názvem „Druhá etapa regenerace panelového sídliště Starý Lískovec“ zde má na konci listopadu vyrůst nové hřiště pro děti.

Starosta MČ Brno-Starý Lískovec Mgr. Vladan Krásný (ODS) řekl: „Ten projekt má celkem šest etap. První etapou byla výstavba volnočasové plochy u Sluníček a právě tou druhou etapou bude výstavba volnočasové plochy před Mateřskou školou Bosonožská. Bude zde vytvořena parková a odpočinková plocha pro seniory a zároveň zde vyroste nové hřiště s 3D prvky pro děti.“

z přilehlé mateřské školy. Celková cena je 13 500 000 Kč i s DPH.

Místostarosta MČ Brno-Starý Lískovec Mgr. Jiří Dvořáček (KDU–ČSL) dodal: „Stavby na tomto hřišti proběhly velmi rychle. Vedoucí stavby nám garantoval předání stavby do 13. 11. 2018 a toto slovo dodržel. Pokud to počasí dovolí, tak děti mohou začít toto hřiště využívat. Můžeme zde najít herní prvky vyrobené z pryže. To znamená, že by hřiště mělo být bezpečné. Doufejme, že nám nějakou dobu vydrží.“ ■

Redaktor: „Kde jste se narodil a kde momentálně žijete?“

Narodil jsem se v Brně, kde celý život žiju a asi zde hodlám i zůstat.

Redaktor: „Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působil předtím?“

To už je tak dlouho, že to snad ani není pravda. Pokud dobře počítám, tak zde mimo menší přestávky působím již šest let v rozmezí plného úvazku a dvou hodin týdně. Předtím jsem působil pouze jako doktorand na VŠ.

Redaktor: „Kde jste tedy ještě zaměstnán?“

Současně se věnuji práci HR manažera v softwarové společnosti.

Redaktor: „Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou? Kolik máte doktorátů a z čeho?“

Studoval jsem edukaci bezpečnostních složek na Fakultě sportovních studií. Když se mně ovšem rodina a kamarádi začali posmívat, že budu magistr přes švihadla, tak jsem šel zároveň studovat na Filozofickou fakultu a Ekonomicko-správní fakultu. Co se týče postgraduálního vzdělání, mám malý a velký doktorát, oba ze sociologie sportu.

Redaktor: „Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?“

Učím pouze tělesnou výchovu, občas kondiční cvičení. Vždy jsem ovšem chtěl založit školní pěvecký sbor, na což jsem bohužel zatím neměl dostatek času, tak snad někdy.

Redaktor: „Co máte na naší škole rád?“

Především živé a pozitivní žáky a také učitelský kolektiv, to je to, proč se na Jaselskou vždy rád vracím.

Redaktor: „Co byste na škole naopak změnil?“

Rád bych pořádal více kurzů pro žáky – např. vodácký, cyklistický nebo turistický. Na takovéto akce se potom nejraději vzpomíná.

Redaktor: „Vzpomenete si, jaký jste byl student? Měl jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?“

Spíše asi normální student. Problémy byly asi pouze s pozdními příchody, kdy mně na střední škole hrozila i dvojka z chování. Tehdy mně pan ředitel dal na vybranou – buď mně dá pěstí a ještě dostanu dvojku z chování, nebo se jeho napadení ubráním a snížený stupeň nedostanu. Naštěstí jsem se ubránil a z chování byla jednička. Podotýkám, že jsem studoval SOŠ ochrany osob a majetku, kde takovéto postupy byly běžné.

Redaktor: „Co vy a tělesné tresty? Jste pro, nebo proti? Zavést, či nezavést?“

Průtek se musí ohýbat, dokud je mladý. Jinými slovy - Igor Hnízdo, to byl aspoň pedagog. Takže asi tak.

Jak jsem již řekl, být mezi pozitivně naladěnými žáky a debatovat s nimi o všem možném i nemožném. Na druhou stranu je mně nejvíce líto, když zde vidím mladé lidi bez energie, věčně našťavané, kteří si neustále na něco stěžují.

Redaktor: „Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažil jste už nějakého rozzlobeného rodiče?“

Jelikož jsem učitel tělesné výchovy, tak mě rozzlobení rodiče většinou na třídních schůzkách vynechávali.

Redaktor: „Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?“

Těch byla celá řada. Vždy se jednalo o lidi, kteří ve mně dokázali vyvolat zájem o nějakou věc.

Redaktor: „Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na učitelské profesi?“

Redaktor: „Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?“

Největší legrace asi byla hned na prvním lyžařském výcviku na Červeném potoce, kde jsem působil jako noční dozor.

Redaktor: „Podělíte se s námi o to, v čem byla největší legrace na nočním dozoru?“

Neuvěřitelné výmluvy žáků, závod ve slalomu a obecně celkově dobrá a příjemná atmosféra vytvořená jak učiteli, tak i žáky.

Redaktor: „Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?“

Moji oblíbení žáci jsou ti, kteří se v hodinách i mimo ně usmívají a jsou sami od sebe

aktivní. A jelikož mám v současnosti pouze dvě třídy, nemohu z taktických důvodů říci, která je moje oblíbenější.

Redaktor: „S jakým zaměstnancem školy či pedagogickým kolegou se nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?“

Na Jaselské se mně dobře spolupracuje prakticky se všemi, i když tvrdé jádro je tvrdé jádro... ☺

Redaktor: „Chtěl jste být učitelem už od dětství? Pokud ne, proč jste se stal učitelem?“

To v žádném případě, ještě tak před deseti lety jsem si absolutně nedovedl představit, že bych někde učil. Spíše vše vyplynulo se situace, a potom to dokonce začalo člověka i bavit.

Redaktor: „A jak jste se tedy k tomu dostal?“

Přes jednu kolegyni, která se mnou právě působila na VŠ a řekla mně, že hledají výpomoc na tělesnou výchovu. Řekl jsem si, že to může být „dobřej úlet“ učit tělák na zdravce a že to zkusím. No a jsem zde až doteď... ☺

Redaktor: „Máte nějaký životní vzor?“

Samozřejmě, dokonce celou řadu. Těžko je všechny vyjmenovat, od známých osobností až po neznámé hrdiny z mého okolí.

Redaktor: „Jaké máte rád seriály a filmy?“

Nyní například sleduji jugoslávský seriál Horký vítr o Šurdovi Šurdilovičovi – doporučuji. Co se týče filmů, tak dávám

přednost domácí produkci, občas zhlédnu i nějaký kvalitnější zahraniční film.

Redaktor: „Jakou posloucháte hudbu a jakého máte oblíbeného interpreta?“

Mám rád hudbu od Janáčka přes Pearl Jam až po underground. Oblíbený interpret je Got Some, to je srdcovka.

Redaktor: „Po škole se traduje, že hrajete v nějaké kapele, seznamte nás s ní.“

Jasně, hudba mě provází už od útlého dětství a teď si tak trochu plním sen právě s Got Some, což je řekněme taková rocková alternativa. Však se zeptejte mých kolegyň, které také chodí pařit na koncerty... ☺

Redaktor: „Jak vznikl vůbec název kapely?“

Při jednom docela dlouhém sezení v hospodě a je to taková anglická slovní hříčka a také název jedné kultovní písničky z té doby.

Redaktor: „Jaké čtete knihy?“

Spíše literaturu faktu a biografické či odborné knihy. Co se týče beletrie, v poslední době mě zaujala kniha „Už je tady zas“ o probuzení Hitlera do dnešní doby.

Redaktor: „Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?“

Koníčků je celá řada – hlavně hudba, různé projekty, cestování a nově i politika. Sport moc nedělám, protože mám částečné uvolnění z TV.

Redaktor: „Uvolnění z TV a učitel tělesné výchovy? :D Rozvedte to více.“

No, protože se málo hýbu a doktorka mně zakázala běhat, skákat a taky se ohýbat. Prostě čím méně pohybu, tím více zákazů od doktora. Samozřejmě je to myšleno trochu s nadsázkou, ale bohužel je tento postup v rámci tělesné výchovy zcela běžný.

Redaktor: „Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)“

Procestovat zbývající země bývalého Sovětského svazu, udělat konečně světový rekord ve shybech a dále se věnovat pedagogické činnosti.

Redaktor: „Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?“

Mám rád prakticky všechno, když je to dobře udělané. Jediné, co nemusím, jsou hrozinky.

Redaktor: „Co dělá takový učitel, když má dva měsíce prázdnin?“

Letos jsem měl za celé léto pouze pět dní volna, takže je pro mě tato otázka trochu provokací. Ale když jsem ještě pouze učil, tak jsem hlavně cestoval – kolo, zahraničí, chalupa, kamarádi...

Redaktor: „Prý jste držitel českého rekordu v benchpressu, jak jste se k tomu dostal, kolik zvednete a kolik činí světový rekord ve shybech? Kolik jich momentálně zvládnete?“

Ten rekord ještě pořád ještě platí? Šlo spíše o vytrvalost, kdy jsem zvedl 75 % váhy asi stokrát. Ty shyby jsem myslel spíše z legrace, ale je pravda, že jsem se o to kdysi pokoušel.

Nicméně současný rekord je někde na cca 600 shybech za půl hodiny, za čímž momentálně docela zaostávám.

Redaktor: „A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?“

Vtipné historky zažívám na Jaselské poměrně často. Například když se mě žákyňe zeptaly na jednu nejmenovanou kolegyni, zdali je pravda, že o přestávkách pije pivo a poté je v hodinách údajně opilá.

Zpočátku jsem nechápal, ale poté jsem si uvědomil, že si daná kolegyně připravuje do kryglu čaj, který vypadá jako hodně zvětralé pivo. A to některým žákům, kteří navštívili kabinet, samozřejmě neušlo. Jinak v těláku se něčemu smějeme skoro každou hodinu. ■

V pátek 16. listopadu jsme se my, 3. a 4. ročník oboru sociální činnost, vydali společně s vyučujícími na exkurzi do věznice v Kuřimi. Když jsme dorazili do věznice, museli jsme kvůli bezpečnosti odevzdat veškeré věci a projít kontrolou. Poté se nás ujal ZVOVS pro SP npor. Mgr. Jiří Otava spolu s psychologem Mgr. Radomírem Macků, kteří zajišťovali celou exkurzi.

Na začátku nás seznámili s historií celé věznice a jejím stavebním uspořádáním. Dozvěděli jsme se, že počátky věznice spadají do let 1956-1957. Je určena pro výkon trestu odnětí svobody odsouzených mužů starších 18 let, kteří byli soudem zařazeni k výkonu trestu do věznice s ostrahou ve středním a vysokém stupni zabezpečení. Součástí vysokého stupně zabezpečení je i oddělení pro výkon trestu mladých dospělých, specializovaná oddělení pro výkon ochranného léčení sexuologického a pro výkon trestu odsouzených s poruchou osobnosti a chování. Tamní specializované oddělení pro sexuální delikventy je jediné v českých věznicích.

Po seznámení se základními informacemi o věznici nám byly ukázány nedovolené předměty, jako například vlastnoručně vyrobené tetovací strojky, telefony schované v tajných otvorech různých hrabiček a různé další předměty,

kteří ukazují vynalézavost některých vězňů. Samozřejmě za takového pokusu ukrytí zakázaných předmětů dostávají odsouzení kázeňská opatření.

Jak každý také víme, dozorcí musí mít i zbraň a my jsme měli možnost si vyzkoušet střelbu zbraní. Samozřejmě, že ne skutečnou. Zkoušeli jsme si střelbu na střeleckém trenažéru, bohužel se ukázalo, že většina z nás by ve věznici pracovat nemohla, alespoň ne v uniformě. Museli bychom projít náročnými fyzickými testy a psychotestem. Ve věznici je ale více důležitých funkcí, jako je psycholog, speciální pedagog nebo pedagog volného času. Ti už musí absolvovat studium na vysoké škole a také již zmíněný psychotest.

Dozorcí ale zbraň nemohou mít v celé věznici, pouze v nestřežené části věznice. Když například jeden dozorce má na starost větší skupinu vězňů, nebylo by to bezpečné, bylo by pro ně jednoduché zbraň vzít. Proto využívají jiných donucovacích prostředků, jako například obušku, pout, slzotvorného, elektrického nebo jinak dočasně zneschopňujícího prostředku.

A jak se sem vlastně odsouzení dostanou? Jsou sem eskortováni z vazební věznice v Brně-Bohunicích. Odsouzení odevzdají všechny osobní věci, projdou prohlídkou a dostanou ložní prádlo

a vězeňské oblečení. Následně jsou přemístěni na nástupní oddíl, kde se zdrží asi 2 týdny. Během této doby probíhají rozhovory odsouzených se specialisty a prohlídka u lékaře. Podle toho se rozhoduje, do jakého oddílu bude odsouzený umístěn.

Navštívili jsme oddíl, kde byli umístěni mladí dospělí. Překvapilo nás, jak oddíl vypadal. Byly zde ložnice, které zrovna odsouzení uklízeli, a společné sociální zařízení na chodbě. Odsouzení z tohoto oddílu se chodili stravovat do jídelny. Poté jsme viděli i oddíl pro výkon již zmíněných kázeňských trestů, zde už byl

běžný celový systém. Cela s jednou postelí a s vlastním sociálním zařízením, okénko na dveřích pro podávání jídla, nic víc.

Na stěnách jednotlivých oddílů byly umístěny rozpisy režimu dne. Na každém oddílu se lišily. Zaskočilo nás ale, že večerka je až o půl desáté večer a budíček například o víkendech už ve 4 hodiny ráno. Pro některé z nás opravdu nepředstavitelné. Jsem si jistá, že pro každého z nás byla exkurze velice zajímavá a každý z nás si zapamatoval užitečné informace. Kdo ví, třeba návštěva některé i přesvědčila pro volbu budoucího zaměstnání ve věznici. ■

Třídy 3.S a 4.S před věznicí v Kuřimi.

Můj pocit z praxí na interně je takový, že jsem se tam toho dost naučil, dozvěděl jsem se spoustu životních příběhů, ať už šťastných, nebo smutných. Mnoho pacientů, se kterými jsem si tam povídal o jejich zdravotním stavu, tu už mezi námi není, což je mi líto. I když ti lidé umírali, tak jsem na nich viděl, že jsou šťastní, že nás mladé viděli a že jsme jim dělali společnost nebo jim pomáhali jíst a pít.

Co mi tahle praxe vzala a naopak, co mi dala? Vzala mi pohled na staré lidi jako na „nepoužitelné“ a neschopné lidi. Neříkám, že jsem k nim neměl respekt, ale ten respekt je mnohem a mnohem větší a vždy mě rozveselí, když se na mě starý pán nebo paní usměje. A nakonec, co mi to dalo? Mnoho zkušeností, zlepšení týmové práce a taky to odbouralo strach ze všech věcí, které teď dělám s radostí na praxích. Chtěl bych taky poděkovat Vám, paní učitelko Hauserová, že jste se mnou neztratila nervy a snažila jste se mě podpořit.

Moje pocity z praxe jsou celkem dobré. Sice jsem nejprve byla zmatená, protože jsem chyběla na první praxi, ale později jsem si zvykla na nemocniční prostředí a cítila jsem se líp. První dojem jsem měla zmatený. Nějaká sestra mně strčila do rukou táč s jídlem a štekla na mě,

že ho mám dát na pětku. Se zmateným výrazem jsem se vydala na pokoj pět. Tam jsem pánovi podala jídlo a šla jsem dál plnit zadané úkoly. Ke konci praxe jsem si už v nemocnici připadala jako doma. Práce mě bavila a měla jsem dobrý pocit, že pomáhám lidem.

Na první praxi jsem měla tu čest být na interně. Bohužel mi nemoc dopřála být jen na jedné ze tří praxí. Jakmile jsme vstoupili do nemocnice, vdechl na mě celkem čilý ruch. Rychle jsme se převlékli do bílých pracovních oděvů, bylo to komické, protože jsme vypadali, jako kdybychom přiletěli z nebe. Hned jsme se pustili do práce. Jako první jsem krmila jednoho pacienta, byla jsem trochu nervózní z toho, jak to všechno bude chodit. Jakmile jsem pána dokrmila, podíval se na mě, usmál se a poté vzápětí usnul. Nervozita se pomalu rozplývala. Potom jsme s Markétou upravovaly a stlaly lůžka. Když jsme je měly hotové, šly jsme paní změřit tlak. Na konci první praxe jsme už jenom s paní učitelkou vyplňovali papíry a řekli si své poznatky. Praxe se mi líbila, protože jsme využili to, co jsme se naučili. Byla jsem ráda, že jsem mohla pomoci lidem, kteří to opravdu potřebují.

Interna byla druhé oddělení, kam jsme se se spolužáky podívali, hned po domově pro seniory. Musím říct, že

přechod z domova pro seniory na internu nebyl zrovna jednoduchý. Nový režim, jiné prostory a lidi... Nejvíce se mi na této práci líbilo, že jsme skoro všechno už dělali sami. Taký se mi líbilo, že tam s námi byla paní učitelka třídní, která nám se vším pomohla a byla moc milá. Líbilo se mi, že jsem si mohla vyzkoušet víc činností, jako například převléct postel nebo, s pomocí paní učitelky, asistovat u přebalování pacienta. Taková příležitost se v domově důchodců nenaskytla. Nebylo nejspíš nic, co by se mi nelíbilo. Personál byl taky fajn. Na interně se mi moc líbilo a naučila jsem se tam spoustu nového.

Na praxi jsem získala mnoho nových zkušeností. Také jsem si plno výkonů osvojila. Naučila jsem se vcítit do pacientů a být trpělivá. V nemocnici se mi líbilo více než v domově pro seniory, protože zde bylo co dělat (víc práce). Také se mi líbily nemocniční prostory, přestože je mi opravdu líto nemocných pacientů. Velmi hodný byl nemocniční personál a působil mile, ale občas mi jejich chování nepřišlo profesionální a mnohdy působilo dost komicky. Těším se na další pracoviště.

Pomáhat lidem je práce náročná i pro mě. Interní oddělení se mi líbilo. Sestřičky i ostatní zaměstnanci byli příjemní a se vším mi pomohli. Oceňuji svoje spolužáky za to, jak svůj úkol zvládají. Je mi trochu líto, když vidím některé pacienty, ale osobně to zas takový problém není. Celkově jsou praxe fajn a jsem rád, že se jich můžu účastnit.

První praxe byly opravdu nezapomenutelný zážitek. Pamatuju si, když jsme tam poprvé přišli a hned nám dali práci. Šli jsme roznášet obědy pacientům a byli jsme úplně zmatení. Ale líbí se mi to, čekala jsem, že to bude horší. Ráda pomáhám pacientům a jsem ráda, že se o ně můžu starat, když oni nemůžou. Převlékání a úprava lůžka, roznášení obědů, krmení, hodný personál, pěkné prostředí. Jediné negativum, které vidím, je přebalování pacientů. No, není to nic příjemného, ale dá se to vydržet. Ti pacienti si to sami neudělají a od toho jsme tu my, abychom jim pomohli, i když to není příjemná práce. Na interně se mi líbilo a zajímá mě, jak to půjde na LDN. ■

17. listopadu 1989 – Den boje za demokracii a svobodu

Co se vám vybaví, když se řekne toto datum?

Autoři: Žáci SZŠ Jaselská

Já jsem nikdy neměla ráda historii, takže jsem všechny filmy z hodin dějepisu prospala. Když se mluvilo o tomto dni, vybavilo se mi plno lidí na Václavském náměstí v Praze, mezi nimi studenti a cinkalo se klíči a podobně. V úterý jsme měli krásný projekt, kde jsme si pouštěli dokumenty o tomto dni, a nejen o něm. O celém roce 1989. Přestože dějiny opravdu nemám ráda, projekt i film se mi velice líbily a byly zajímavé. Myslím, že by se měl tento film pouštět na všech školách, abychom si všichni uvědomili, že nebyť těch mladých lidí, tak dnes nemáme krásná auta, velké domy, velký výběr ovoce a zeleniny, oblečení, na jaké si vzpomeneme, a krásné zážitky z dovolených, na které bychom se před rokem 1989 nikdy nedostali.

Dříve pro mě tohle datum nemělo žádný význam. Říkala jsem si, že je to minulost, která mě moc ani nezajímala. Šla jsem do školy s tím, že si ten dokument nějak odsedím. Když nám o tom období začala paní učitelka vyprávět, zamyslela jsem se nad tím, jaké to v té době bylo.

Pomyšlení, že by se tohle mělo stát znova, mě děsí! Obdivuji všechny, kteří se v té době nebáli postavit se za vlastní práva. Obdivuji všechny, kteří v té době dokázali žít, a obdivuji ty, co přežili.

Byl nám puštěn dokument s tématem doby za komunismu. Velmi se mi líbil a otevřel mi oči. Určitě je to k zamyšlení a můžeme být rádi za dobu, do které jsme se narodili. Připomínali jsme si protesty proti komunismu. Dozvěděla jsem se hodně nových věcí. Bylo to velmi poučné.

Výukový program se mi líbil. Film byl poučný. Informace, které jsem se dozvěděla, mi velmi otevřely obzory. Měla bych být vděčná za dobu, ve které žijeme. Opravdu jsem netušila, v jaké hrůze a krutosti vyrůstali mí rodiče. Dávám 11/10.

V úterý 11. 11. jsme si připomněli událost Dne boje studentstva za svobodu a demokracii, která je z roku 1989. Prvně jsme zhlédli film, ze kterého jsme dělali úkoly, a následně jsme se rozdělili do skupin, ve kterých jsme také dělali různé úkoly. Bylo to velmi zajímavé a myslím si, že jsme se něco nového dozvěděli.

Dne 17. 11. 2018 jsme měli na škole akci. Co se stalo nebo jaký je to významný den? Je to Den boje za demokracii a svobodu. Tato akce se mi docela líbila. Dozvěděli jsme se plno informací. Dosti obdivuhodné bylo, jak se dokázal postavit lid vládě. Velmi zajímavý byl film, který jsme zhlédli.

Blíží se den 17. listopadu, což je Den boje za svobodu a demokracii. Naše škola si tento významný státní svátek připomněla malou akcí či projektem pro své studenty. Myslím si, že není vůbec špatný nápad dělat pro nás žáky takové projekty. Rok 1989 byl pro nás velmi významný a je jen dobře, že jsme si tento den připomněli. Pustili nám film o studentce Ivaně Andělové, která popisovala v deníku svůj studentský život za komunismu. Ten film mě zaujal a určitým způsobem i pohltil. Z dokumentu jsem vyvodila, že ta doba byla vlastně daleko horší, než jsem si dosud myslela. Nakonec jsme si četli články výpovědí z té doby. Tato akce se mi líbila. Jsem ráda, že jsem se jí mohla zúčastnit.

Když se zamyslím nad datem 17. 11., vzpomenu si jako první na narozeniny své kamarádky, ale díky třem hodinám na naší škole už to nebylo jen to v ten den, ale vím, že si o víkendu vzpomenu, že je to výročí 30 let od sametové revoluce. Program byl

pěkně udělaný. Nejvíc mě zaujal film, který poukazoval na tehdejší dobu a období právě sametové revoluce. Při filmu jsem si vzpomněla na svoje rodiče, když se zrovna stěhovali. Říkala jsem si, jaké to asi bylo? V tom zmatku? Bylo by skvělé, aby i naše děti věděli, co to je sametová revoluce a kdy byla.

Toto datum je, řekl bych, pro naši republiku velmi významné, neboť jsme se po 41 letech vymanili ze spárů sovětské nadvlády a totalitního režimu. Myslím si, že moje generace o tomto významném datu příliš velký přehled nemá, ale je tomu skutečně tak? Občas dumám, jak by vše vypadalo, kdybychom se moci komunistů nevzepřeli a vše zůstalo při starém. Byť jsem z generace, která minulý režim nezažila, nedokáži pochopit ono tvrzení užívané především důchodci: „Zlatí komunisti!“, „Za komunistů bylo líp!“ atd. Světlou výjimkou je moje babička, která tvrdí, že se nepamatuje, že bychom se měli tady kdy tak dobře. ■

Divadlo Polárka
Divadlo pro děti a mládež
Tučkova 34, Brno

www.divadlopolarka.cz

04	út	Prezidenti věk 13+	9.30
		František z kaštanu, Anežka ze slunečnic věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
05	st	Cirkus Unikum věk 5+	8.45 a 10.30
		Obři věk 3+	LEITNERKA 9.00 a 10.15
		Od maličkých k velikým věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
06	čt	Obři věk 3+	LEITNERKA 9.00 a 10.15
		Od maličkých k velikým věk 3+	MALÁ SCÉNA 9.30
		Cirkus Unikum věk 5+	17.30
07	pá	Tamtadarova dobrodružství věk 5+	MALÁ SCÉNA 8.45 a 10.30
08	so	Tamtadarova dobrodružství věk 5+	MALÁ SCÉNA 10.30 a 14.30
15	so	Homo zabijensis: Konec lovců mamutů věk 9+	PREMIÉRA 15.30
VÁNOCE V POLÁRCE			
17	po	Homo zabijensis: Konec lovců mamutů věk 9+	9.30
		Jak dělá ryba věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00
18	út	Homo zabijensis: Konec lovců mamutů věk 9+	9.30 a 17.30
19	st	Bratři Lví srdce věk 7+	9.30 a 16.30
		Jak dělá ryba věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 a 15.30
20	čt	Alenka za zrcadlem věk 5+	9.30 a 17.30
		Jak dělá ryba věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 a 15.30
21	pá	Alenka za zrcadlem věk 5+	9.30
		Vánoční koncert kapely Polaris	AKCE 17.30

program na měsíc

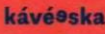
prosinec 2018

HRACÍ ČASY PRO VEŘEJNOST

*

rezervace vstupenek: zahorikova@divadlopolarka.cz, +420 770 142 638; předprodej lístků v síti GoOut.cz

[Jste online, www.divadlopolarka.cz](http://www.divadlopolarka.cz)

Pozvánky na vybraná představení:

Homo zabijens

Konec lovců mamutů – PREMIÉRA
SO 15. 12. / 15.30. Asi před třiceti tisíci lety zbývalo ještě na naší planetě pár posledních zástupců člověka neandertálského. Jedna neandertálská tlupa, možná poslední, se setkává s novým, neznámým druhem člověka, s homo sapiens sapiens. Co je silnější? Touha poznávat, nebo pud ničit to, co nás může ohrozit? Dnes žijeme s mobily a internetem, letěli jsme na Měsíc. Ale můžeme říci, že už jsme civilizovaní lidé? Na motivy románu Dědicové Williama Goldinga, držitele Nobelovy ceny za literaturu.

Vánoční Polárka

17. – 21. 12. program ve foyer divadla vždy před a po představení. V předvánočním týdnu pro Vás chystáme představení každý den, naleznete v našem programu. Navíc po celý týden Vás s vánočním programem očekávají naši

lektoři, kteří budou mít ve foyer uvařený punč. Můžete nám pomoci vyrobit Polárkový Betlém nebo si domů odnést vlastnoručně vyrobenou ozdobu na stromeček. Celý vánoční týden završíme v pátek 21. 12. vánočním megakonzertem kapely Polaris.

Vánoce v Polárce & koncert POLARIS

PÁ 21. 12. / 17.30 Jak tráví Vánoce brněnský divadelník? Herec, herečka nebo kulisák? Má na jevišti stromeček? A kapra? Ve vaně? Má vanu? A dostane dárek? Tvoří posádku vesmírné lodi Polaris andělé? Přistanou? A umí zpívat koledy? Všechno se dozvíte. V Polárce, těsně před Vánoci, 21. prosince 2018 o půl šesté se to stane. Co? Nevíme. Ale těšíme se na vás! Přijďte si s námi zazpívat koledy v podání vesmírné kapely Polaris a načerpat tak pořádnou vánočně divadelní atmosféru!

Více informací a celý program najdete na – <https://divadlopolarka.cz/program> ■

Dovolujeme si Vás pozvat na představení za zvýhodněné vstupné

100,-Kč/60,-Kč

3. 12. v 19h MD: Neil Simon: **Apartmá v hotelu Plaza** - Světově proslulá komedie (premiéra 1968) neméně proslulého dramatika, „amerického Molièra“, který náleží mezi nejhranější a nejpłodnější autory divadelní, filmové scény 20. století. Luxusní hotelový pokoj (původní název hry Plaza Suite se volně překládá do češtiny jako Apartmá hotelu Plaza nebo Apartmá 719) je svědkem tří nezávislých příběhů dvojic, které vtupně i nemilosrdně demaskují partnerské vztahy.

5. 12. v 19h MD: Friedrich Schiller: **Marie Stuartovna** - Drama Friedricha Schillera zachycuje poslední dny panovnice Marie Stuartovny. V únoru 1587 je pro Marii Skotskou příliš pozdě. Již devatenáctým rokem je vězněna Angličany. Nepomohly ani diplomatické intervence, ani politické vydírání či zákulisní intriky. Život skotské královny je doslova v rukou její sokyně, královny Anglie a Irska, její výsosti Alžběty.

7. 12. v 19h MD: Jacques Prévert: **Milenci nebes** - Věčně fascinující příběh nejen o nekompromisní lásce a velkých intrikách, ale především o pestrých podobách divadla a lidech, kteří mu propadli životem. Hlavní hrdinové jsou inspirováni skutečnými postavami z dějin divadla i zločinu. Divadelní adaptace vychází z

Prévertova scénáře slavného filmu *Děti ráje* režiséra Marcela Carného.

10. 12. v 19h Reduta: Braňo Holíček: **Roky a kroky** - Na scénu divadla Reduta se po divácky oblíbených projektech *Černá labuť* a *Kmeny* opětovně vrací autor a režisér Braňo Holíček, aby zde završil volnou inscenační trilogii věnovanou lidské společnosti v proměnách času.

11. 12. v 19h Reduta: Simona Petrů: **Věra** - Výstup na Olymp a strmý pád. Nová vítězství a prohry. Fascinující, téměř antický příběh ženy, která se nevzdala. Původní hra nejuváděnější brněnské autorky inspirovaná osudem Věry Čáslavské.

13. 12. v 19h Reduta: **Zázrak v černém domě** - Zázrak v černém domě je autobiografická, hořce ironická sonda do hlubin sváru jedné prominentní rodiny. Titulní černý dům, honosná funkcionalistická stavba, se zde stává ústředním antihrdinou dramatu, fiktivní křižovatkou emocí, již malé osobní křivdy, vzájemné konflikty a zaprášená tajemství procházejí rukou v ruce s velkými dějinami 20. století.

15. 12. v 19h MD: William Shakespeare: **Něco za něco** - „Jediná naděje, kterou Shakespearova hořká komedie nabízí, spočívá v tom, že mobilizuje smysl

pro spravedlnost.", říká překladatel a shakespearolog Martin Hilský. Téma navýsost aktuální! Po téhle hře už Shakespeare žádnou komedii nenapsal.

18. 12. v 19 h Reduta: Improvozovna - Příští zastávka...Improvozovna! Adrenalin, vzrušení i průtrž mračen v obličejích Vás čekají v dalším pokračování našeho improvizčního seriálu. improvizují: **Michal Dalecký, Roman Blumaier, Jiří Jelínek, Jiří Kniha, Alexandr Stankov**

20. 12. v 19h Reduta: Braňo Holíček: Roky a kroky - Na scénu divadla Reduta se po divácky oblíbených projektech *Černá labuť* a *Kmeny* opětovně vrací autor a režisér Braňo Holíček, aby zde završil volnou inscenační trilogii věnovanou lidské společnosti v proměnách času.

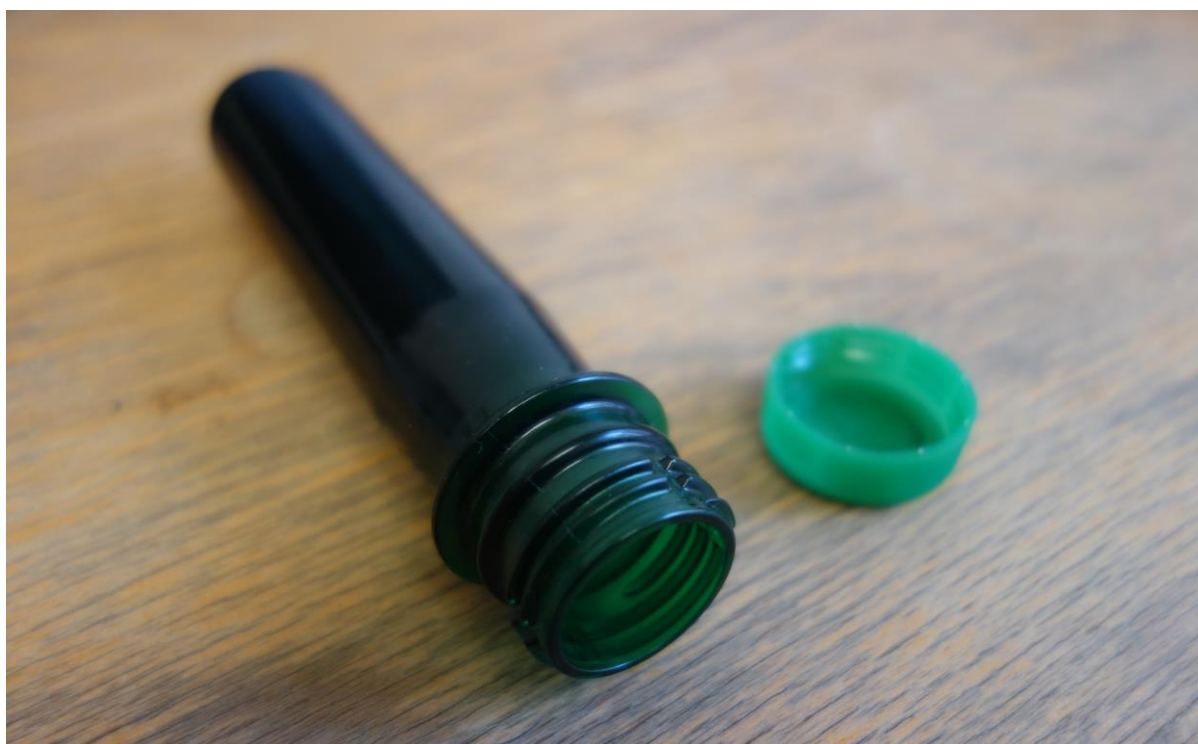
21. 12. v 19h Reduta: Rainer Werner Fassbinder: Strach jíst duši - V kabaretní romanci s pohádkovými rysy ožívá něžně brutální motiv milostného setkání dvou diametrálně odlišných světů. Inscenace vhodná od 15 let.

22. 12. v 19h MD: Jaroslav Havlíček: Petrolejové lampy - Příběh o tom, co se stane, když na sebe narazí mučivá touha a strach. Když si sestřenice vezme bratrance. Když stárnoucí dívka, o kterou nikdy muži moc nestáli, doufá, že najde lásku, rozkoš a mateřství v náručí obletovaného krasavce, který chce jenom v klidu přežít s jejími penězi a uchránit si své strašlivé tajemství. Příběh o tom, že největším lidským hrdinstvím je umět přijmout svůj osud.

V případě zájmu kontaktujte Mgr. et Bc. Kristinu Hartmanovou do 4. 12. 2018 do 12.00 hodin.

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla: Správná odpověď je d)

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla: Dcera nebo zeť

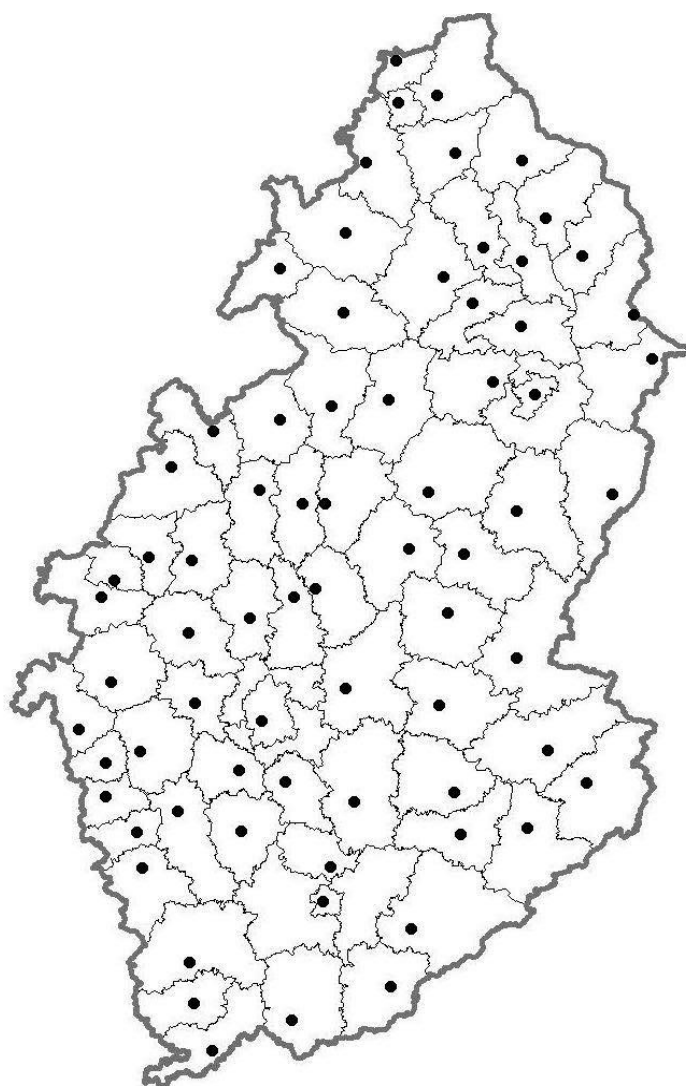
Zadání rébusu č. 1:

Cestování po Česku

Představte si, že máme k dispozici letadlo a chceme si udělat výlet přes zajímavá místa naší republiky. Nasedněte a hurá na cestu.

Postupně navštívíme:

Klatovy, Břeclav, Bruntál, Teplice, Klatovy, Havlíčkův Brod, Vyškov, Havlíčkův Brod a opět Teplice. Co je řešením této cesty?

Zadání rébusu č. 2:

Osmisměrka

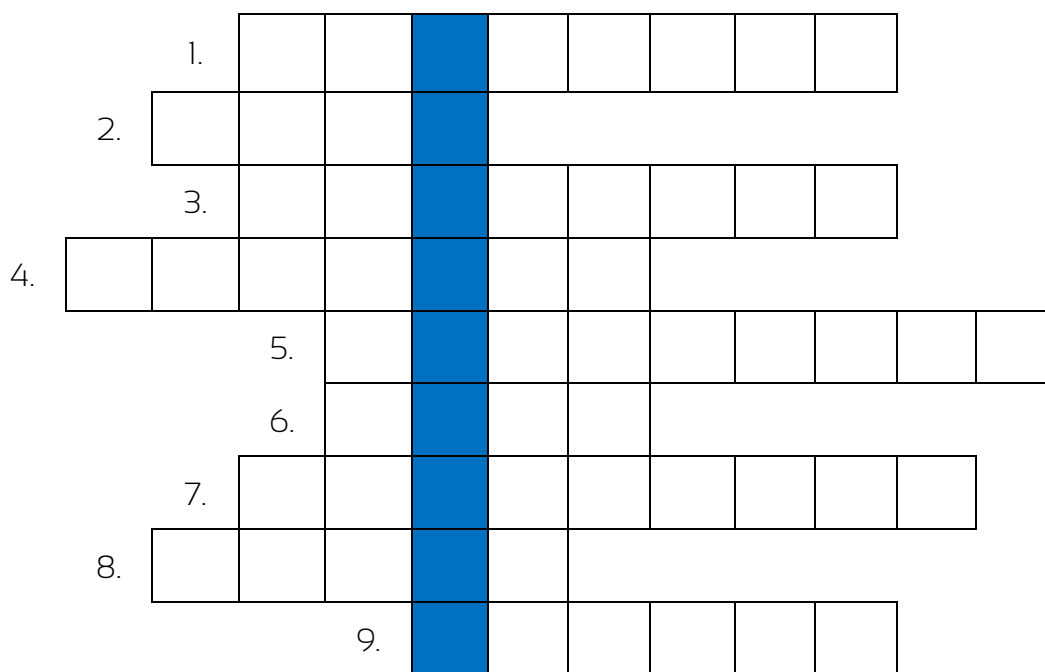
„Štěstí přátele získává, ...(tajenka)“. Seneca

ABONENTKA BALDACHÝN BALET BANKETEFEKT EVAKUAC
E JASMÍN LÉKAŘKAOSNOVA PRAVOPIS SKALKA ŠKOLA ŠP
ÍNATOTEM TRUHLICE

Doplňte do křížovky správná slova. V tajence se poté dozvíte jméno známé hackerské skupiny.

- 1) Unikátní číslo pro každé zařízení připojené k síti.
- 2) Digitální vytáčené připojení.
- 3) Poskytovatel internetového připojení.
- 4) Počítačová síť, která byla spuštěna 1969 a je předchůdcem Internetu.
- 5) Text, který obsahuje odkaz.
- 6) Internetový protokol určený pro přenos zpráv elektronické pošty.
- 7) Program, který slouží k zobrazení webových stránek.
- 8) Síťový operační systém.
- 9) Typ počítačového uzlu. ■

To je talent (25. 10. 2018)

Stejně jako v loňském roce i letos se naši studenti zúčastnili pěvecké soutěže TO JE TALENT, kterou organizuje TIC Brno a jejímž cílem je najít mladé talentované hudebníky a podpořit je. Soutěž proběhla 25. 10. v Sále B. Bakaly v kategorii vážné a populární hudby pro jednotlivce i skupiny. Porotci Jan Fic, Tomáš Matonoha a Jaroslav Dolník měli náročný úkol, protože do soutěže se přihlásilo 25 dětí ve věku od 9 do 20 let a mezi účastníky byla spousta vynikajících zpěváků. Ve třech kategoriích byla vyhlášena pouze první

místa, na která naši studenti bohužel nedosáhli, přesto jsme byli porotou pochváleni za skvělý výkon v kategorii kapely. Smyslem naší účasti nebylo jen soutěžit, ale hlavně rozšířit si hudební obzory a seznámit se s dalšími talentovanými zpěváky a hudebními skupinami. Soutěž jsme si maximálně užili a těšíme se na ročník 2019.

Pokud by se kdokoli z našich studentů chtěl v příštím roce soutěže zúčastnit, přijďte se informovat do kabinetu č. 64:-).

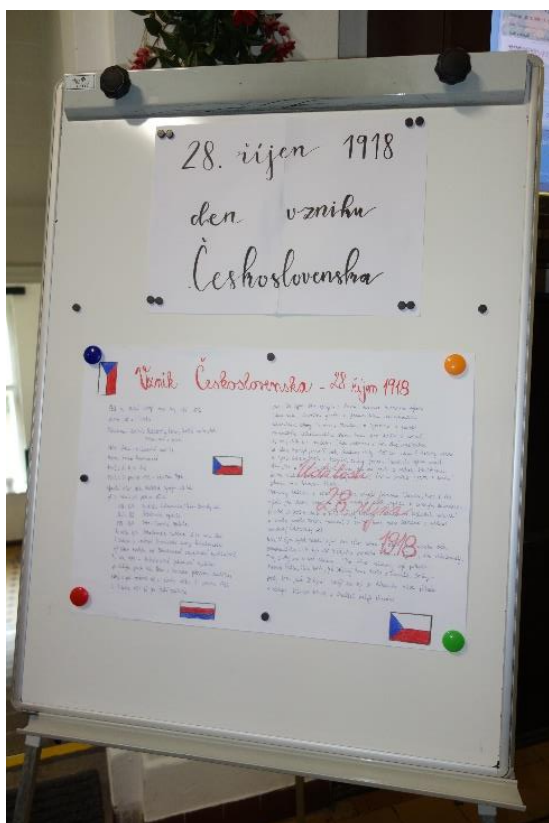

(Mgr. Jana Přibyllová)

Oslavy 28. října 1918 na SZŠ Jaselská – 100leté výročí založení Československa (28.10.2018)

V letošním roce jsme si připomněli významné výročí 100 let od vzniku Československa, jednu z nejdůležitějších událostí našich dějin. Událost, která významně ovlivnila osud naší země a také částečně přispěla k vývoji celého kontinentu.

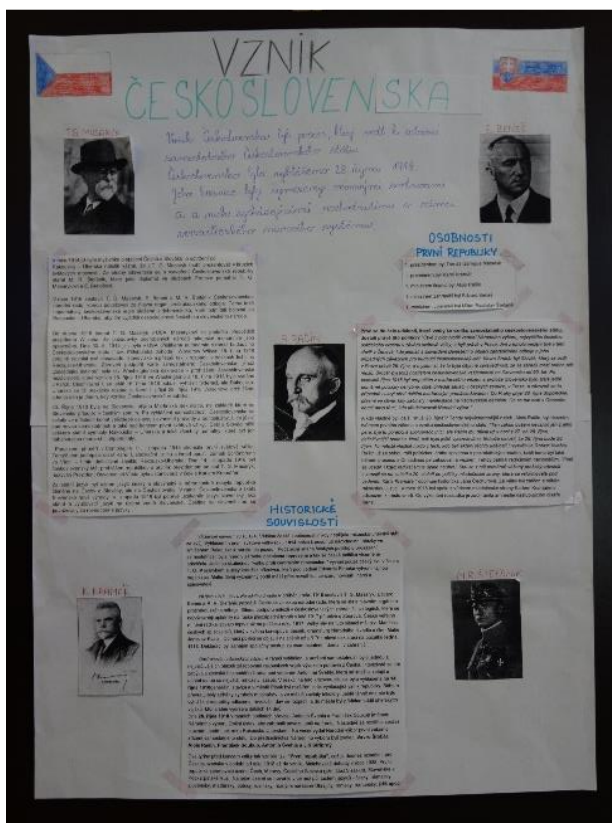
Je nutno připomínat toto výročí u lidí všech věkových kategorií, mimo jiné i proto, aby tyto souvislosti nebyly zapomenuty.

Asi týden před výročím umístili žáci za dohledu našeho dějepisáře všechny postery na chodbě školy v přízemí a v I. patře, přičemž "založení ČSR" jsme mohli

Proto i na naší škole proběhly oslavy spojené s tímto datem. S tímto nápadem přišel Mgr. Lubomír Hrabal, vyučující dějepisu.

Nejprve si žáci určitých tříd připravili během září a října podle zadaných témat plakáty formátu A3–A2 s textem a doplněné vhodnými obrázky. Témata se jednak vázala k samotnému 28. říjnu 1918 a souvisejícím událostem, druhý okruh spojovaly významné události a úspěchy stoleté existence Československa.

najít v přízemí v blízkosti vrátnice, zatímco "události stoletého vývoje" v chodbě o patro výš.

Jedny z mnoha plakátů k výročí založení Československa, které byly k vidění na chodbách školy.

Mgr. Lubomír Hrabal přednáší žákům o vzniku Československa.

Žáci si tak měli možnost po dobu dvou týdnů (1 týden před a 1 týden po 28.10.) přechít v klidu o přestávkách a také o

volných hodinách potřebné informace. V pátek 28.10.2018 došlo k vyvrcholení akce. To spočívalo v tom, že p. zástupkyně

Mgr. Simona Valošková vypracovala seznam skupin, které se ve stanovený čas shromáždily ve vestibulu školy a které následně Mgr. Hrabal provedl s patřičným komentářem historickými událostmi. Přitom bylo pamatováno také na to, aby žáci měli možnost zeptat se na případné nejasnosti, popř. požádat o doplňující informace. Mnozí toho využívali, někteří už dokonce

v týdnu před zahájením komentované prohlídky.

Domnívám se, že akce splnila svůj primární cíl, totiž připomenout odpovídajícím způsobem podstatu vzniku ČSR a stoletého vývoje tohoto státu. O tom svědčí i fakt, že žáci a také učitelé dávali autorům a tvůrcům celého projektu pozitivní zpětnou vazbu.

Mgr. Lubomír Hrabal přednáší žákům o vzniku Československa.

Žáky 2A nejvíce fascinoval historický pokrok vývoje národní automobilové značky Škoda za posledních 100 let.

Další fotky naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/akce.php

(Mgr. Lubomír Hrabal)

Halloweenský den (31. 11. 2018)

Dne 31. 11. 2018 proběhl na naší škole Halloween. Žáci měli možnost dojít v halloweenské masce, což jim v tento den zajistilo imunitu vůči zkoušení a testům.

Účast byla opravdu vysoká, s tak velkým počtem halloweenských masek jsme ani nepočítali a velmi mile nás to překvapilo. Kromě soutěže o nejlepší masku jsme hodnotili nejlepší halloweenskou výzdobu třídy.

Třídy byly hodnoceny z řad pedagogů Mgr. Veronikou Bartoškovou, Mgr. Ondrou Otavou, Ing. Kristinou Hartmanovou a zároveň byli přítomni i zástupci školního parlamentu – Jakub Kříž, Klára Hintenausová, Maroš Kyška a předsedkyně školního parlamentu Eva Květoňová. Třídy se hodnotily podle kritérií, a to celkový dojem, výzdoba třídy a kreativita, při které se hodnotila i nápaditost výzdoby ve třídě. Jako poslední kritérium bylo hodnoceno halloweenské téma.

Třída 1S ve slušivých halloweenských kostýmech.

Po sečtení bodů jsme se jednohlasně shodli na pořadí umístění, a to jak ze strany pedagogů, tak i ze strany zástupců školního parlamentu. Nejlepší halloweensky vyzdobenou třídou se stala třída zdravotnického lycea 2. L, učebna 26. Na druhém místě se umístila třída ZA 2. C, učebna 54, a na třetím místě se umístila třída ZA 1. A, učebna 36.

Poté jsme hodnotili halloweenské masky. Bylo opravdu těžké vybrat tři nejlepší masky, a proto jsme se nakonec domluvili, že nebudeme hodnotit pouze

stupně vítězů. Vybrali jsme celkem pět krásných masek (viz foto). Pod těmito maskami se ukrývala Andrea Jakšová ze třídy 1. S, Klára Frýdecká a Elizabeth Urbánková ze třídy 3. L, Lucie Březinová ze třídy 4. S a jako poslední Michaela Vrbková ze třídy 1. A. Všichni vítězové se mohou těšit na sladkou odměnu.

Školní parlament chce poděkovat všem halloweenským maskám. Již se můžeme těšit na příští rok, který přinese nové překvapení.

Pět nejkrásnějších halloweenských kostýmů našich žáků.

Více fotek naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/akce.php

(Ing., Bc. Kristina Hartmanová)

Kreativní tvoření (1. 11. 2018)

Dne 1. 11. 2018 třída 4. S navštívila výtvarně kreativní dílnu Matylda a žákyně měly možnost seznámit se s technikou Tiffany vitráže.

Tato technika je založena na klasické vitráži. Namísto olověného profilu se však používá různě široká měděná fólie, která má z jedné strany lepidlo. Spojování jednotlivých opáskovaných dílů se poté provádí pomocí cínu. Sklo, které se na Tiffany vitráž používá, může být různě velké

a barevné. Zvolené kousky skla musí být přesně vyřezané a zabroušené. Pro docílení jemnějšího detailu se využívají menší kousky skla, které mohou být číré, poloopálové nebo s různým povrchem.

Žáci oboru sociální činnost podobnou tvorbou a kreativními činnostmi získávají kompetence pro pedagogiku volného času, ergoterapii nebo arteterapii, čehož následně využívají při práci s klienty na praxi, a mohou z těchto zkušeností čerpat i v budoucích profesích.

Žáci naší školy pracující s technikou Tiffany vitráže.

(Mgr. Vendula Soldánová)

Sbírkové dny Světluška – Poděkování

Milí přátelé Světlušky,
děkujeme, že jste se připojili k 16. ročníku **SBÍRKOVÝCH DNÍ SVĚTLUŠKY**.
Do lucerniček se vám podařilo nasbírat krásných

16.462 Kč

Děkujeme, vaše pomoc nevidomým je vidět!
Nadační fond Českého rozhlasu
Praha, podzim 2018

 Světluška

Gabriela Drastichová
ředitelka Nadačního fondu Českého rozhlasu

Petra Ponrtová
manažerka financí a veřejných sbírek

 Nadační fond
Českého rozhlasu

Informace o rozdělení výtěžku najdete na www.svetlуска.net

Den boje za svobodu a demokracii (13. 11. 2018)

V úterý dne 13. 11. 2018 probíhal ve škole program zaměřený na 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii. Tento den je oslavou dvou významných událostí moderních českých dějin spojených se studenty, kdy se připomíná uzavření vysokých škol 17. listopadu 1939 a „sametová revoluce“ 17. listopadu 1989.

Cílem programu bylo seznámit žáky s těmito významnými daty a s důvody, které vedly k tomu, že byl 17. listopad prohlášen státním svátkem.

V rámci oslav tohoto data měli žáci zkrácený rozvrh, byla zrušena výuka O. a 7. vyučovací hodiny. Kdo z žáků měl v tento den trikolóru, byl pod tzv. imunitou, která jej opravňovala k tomu, aby nebyl v předmětech, v nichž probíhala řádná výuka, zkoušen. Všechny ročníky měly v rámci speciálního rozvrhu vyčleněné 3 vyučovací hodiny. Výukový program vedli vyučující z řad třídních učitelů, vyučující dějepisu, českého jazyka, psychologie, sociálních předmětů aj. V bloku těchto vyučovacích hodin měli žáci možnost zhlédnout film „Z deníku Ivany S.“, který jim přiblížil události předcházející sametové revoluci. Na poznatky z filmu navazovaly další aktivity související s rokem 1989. Poslední část tříhodinového bloku obeznámila žáky s dějinnými událostmi,

které vyústily v uzavření vysokých škol v roce 1939.

Podle ohlasů žáků byla akce přínosem. Výběr z odpovědí viz níže.

Super, takových dnů více.

Byla to dobrá akce, určitě by takových akcí mohlo být více.

Bylo to velmi náročné, dozvěděla jsem se, jak lidé reagovali při demonstracích apod. Zarazilo mě, že většina lidí neměla ani toaletní papír. To si nedovedu představit. Hodně se mi takové hodiny líbí, protože se něco naučíme, a hlavně jsme si dané události mohli propojit i s příběhy našich blízkých, kteří tuto dobu zažili.

Byla to dobrá akce, která se mi líbila – pěkné oživení výuky a připomenutí si tohoto data. Video se mi moc líbilo.

Program byl velice zajímavý, nejvíc se mi líbil dokument, který jsme si pouštěli. Viděli jsme v něm ukázky, jak to vypadalo v té době a co všechno se tam dělo. Po zhlédnutí filmu jsme ještě dostali článek, ten mě ale už tak nezaujal. Takové projekty bych uvítala, myslím, že je to dobrý přísun informací a dozvídáme se tak i o naší zemi, o tom, co se tady dělo.

Velké poděkování patří také všem vyučujícím, kteří byli do tohoto dne zapojeni jako lektori.

Třída 2B při programu 17. listopadu – Dne boje za svobodu a demokracii.

Třída 1A při programu 17. listopadu – Dne boje za svobodu a demokracii.

Mgr. Tomáš Novotný obohacující své žáky novými vědomostmi.

Třída 2L při programu 17. listopadu – Dne boje za svobodu a demokracii.

(Mgr., Bc. Jana Soudková)

Do Německa na zkušenou (9. 11. 2018)

Projekt Česko-německého fóra mládeže probíhá na českých školách již 14. rokem. Jeho cílem je motivovat žáky k různě zaměřeným krátkodobým i dlouhodobým pobytům zejména v Německu.

Dne 9. 11. 2018 navštívila naši školu Mgr. Kateřina Němcová, která informovala žáky třídy 4.L o možnostech vycestování do Německa. Informační setkání trvalo 90

minut. Žáci byli formou prezentace seznámeni s možností studia, brigád, práce, stipendií. Projevili zájem především o prázdninové brigády a krátkodobé studium.

Referentka nám poskytla mnoho užitečných internetových adres, ve kterých mohou žáci najít potřebné informace.

Projekt zaujal velkou část účastníků. V příštím roce proběhne setkání i v dalších třídách.

Mgr. Kateřina Němcová s naší pedagožkou PaedDr. Ivanou Laslovou.

(Mgr. Jana Urbánková)

Vyhlášení soutěže O nejlepší školní časopis 2018 (9. 11. 2018)

Dne 9. 11. 2018 jsme se zúčastnili vyhlášení soutěže „O nejlepší školní časopis roku 2018“ na FSS MU v Brně v rámci Multimediálního dne s názvem Televize po televizi, který pořádala Katedra multimediálních studií a žurnalistiky Masarykovy univerzity. Během celého dne probíhalo velké množství workshopů a přednášek. Akce se zúčastnila i všechna velká česká informační média, jako např.

ČTK, MF Dnes, Česká televize, Hospodářské noviny, Český rozhlas a další, které měly své informační stánky s programem v atriu školy. Na konci celého programu pak proběhlo samotné vyhlášení nejlepších školních časopisů, které postoupily do celorepublikového finále. Celé soutěže se zúčastnilo celkem **428 časopisů** ze základních a středních škol. Ve velké konkurenci jsme nakonec obsadili pěkné **15. místo** v kategoriích střední školy.

Slavnostní zahájení Multimediálního dne na FSS MU.

Slavnostní zahájení Multimediálního dne na FSS MU.

Redakce Jaselského kurýru, která se zúčastnila vyhlášení soutěže „O nejlepší středoškolský časopis roku 2018“.

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

Střední škola

1. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
2. Agonie, Arcibiskupské gymnázium, Korunní, Praha 2
3. Bezevšeho, Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie Rumburk
4. Plotter, SPŠS Josefa Gočára, Praha 4
5. Restart – Gymnázium Příbor
6. Božkopis – Gymnázium Český Těšín
7. Palachoviny, Gymnázium Jana Palacha, Mělník
8. Woco-go-zin (SOŠ a SOU Hradec Králové)
9. Jeřáb (Střední průmyslová škola stavební Hradec Králové)
10. KŘENOVINY – Gymnázium Křenová Brno
11. Zkrat, Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická, Liberec
12. Gymplátek - Gymnázium a Střední odborná škola, Nový Jičín
13. Průmkařiny – SPŠ Písek
14. Mates – Obchodní akademie Český Těšín
15. Jaselský kurýr – SZŠ Jaselská Brno
16. Obchodník, Evropská obchodní akademie, Děčín
17. Gymjev Express (Gymnázium, Jevíčko)
18. Podlavičnick – SZŠ České Budějovice
19. The Gymso Times – Gymnázium Sokolov
20. Baťák – Střední průmyslová škola, Zlín
21. Vyzvědač aneb Nebezpečný chemik hasí vlasy (Střední průmyslová škola chemická Pardubice)
22. Coptík - SŠ Kroměříž

Obsah:

1. Bezevšeho, Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie Rumburk
2. Agonie, Arcibiskupské gymnázium, Korunní, Praha 2
3. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf

Grafika:

1. Agonie, Arcibiskupské gymnázium, Korunní, Praha 2
2. Plotter, SPŠS Josefa Gočára, Praha 4
3. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf

Titulka:

1. Restart – Gymnázium Příbor
2. Yntrák, SPŠ a SOŠ služeb a cestovního ruchu, Varndorf
3. KŘENOVINY – Gymnázium Křenová Brno

Výsledková listina soutěže „O nejlepší časopis roku 2018“.

(Mgr. Jaroslav Mikyna)

Mezinárodní nekuřácký den (15. 11. 2018)

Mezinárodní nekuřácký den (MND) se slaví vždy třetí čtvrtek v listopadu a zaměřuje se na podporu motivace kuřáků k zanechání kouření. V roce 2018 připadl tento den vyhlášený WHO na 15. 11. 2018. Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace se již tradičně do projektu aktivně zapojila. Žáci prvních ročníků si na MND vyrobili mnoho osvětového materiálu, který posloužil k výzdobě školy v den akce. Přestože akce

je především zaměřena na žáky 1. ročníků, z vlastního zájmu se zapojili i starší žáci. Akce byla realizována na třech úrovních. Edukační, prověření znalostí a zábavné soutěžení. Znalosti žáci načerpali na přednášce Ing. Hrnčířkové z FSS MUNI. Své znalosti pak mohli uplatnit v soutěži křížovka a AZ kvízu. Zábavnou částí MND byla soutěž ve foukané a sportovní úkol ujet na rotopedu 1 km pro zdraví. Tři nejlepší chlapci a tři dívky byly odměněni malou sladkostí.

Přednáška Ing. Ivy Hrnčířkové Ph.D. na téma Rizika kouření a možnosti léčby.

Akce MND se projevila i ve výuce TEV. Vyučující připravili v tělocvičně kondiční cvičení a v posilovně upravili prostředí na relaxační zónu, kde si žáci u příjemné hudby vyzkoušeli relaxační techniky, které mohou v životě uplatnit k relaxaci, místo aby si zapálili cigaretu. Žáci pod vedením Jakuba Kříže natočili vlastní video spot, který se

promítal s doprovodným slovem autora před křížovkou. Dalšími aktivitami v budově školy bylo vymalovávání mandal, tabule se vzkazy nekuřáků kuřákům a videa SZÚ – Prevence kouření. Žáci ocenili zařazení vlastních aktivit, velmi je bavilo soutěžit. Dohromady jsme zvládli 61 km pro zdraví (loni to bylo 33 km) a těšíme se, že příští rok ujdeme zase více.

Žáci IB vyplňují kvíz.

Hra foukaná.

One man show Kuby Kříže.

Třída 1D u meditačního cvičení.

Více fotek naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/projekty.php

(Mgr. Zuzana Bittnerová)

Suit up den (22. 11. 2018)

Dne 22. 11. 2018 proběhl na naší škole v rámci projektu School United tzv. **Suit up den**. V tento den měli žáci přijít oblečení do formálního oděvu. Velice nás překvapilo, jak hojná účast na této akci byla. Chlapci na sobě měli elegantní košile zastrčené do kalhot, většina si uvázala

kravatu či motýlka. Někteří žáci na sobě měli dokonce sako či celý oblek. Dívky se oblékly do překrásných šatů či sukní, a přestože některé přišly v kalhotách, vypadaly velice elegantně. Moc nás těší, že jste se akce účastnili, a děkujeme vám za to. V tento den naše škola vypadala ihned jinak.

(Klára Hintenausová, zástupce školního parlamentu)

pišQworky 2018 - Oblastní turnaj

(23. 11. 2018)

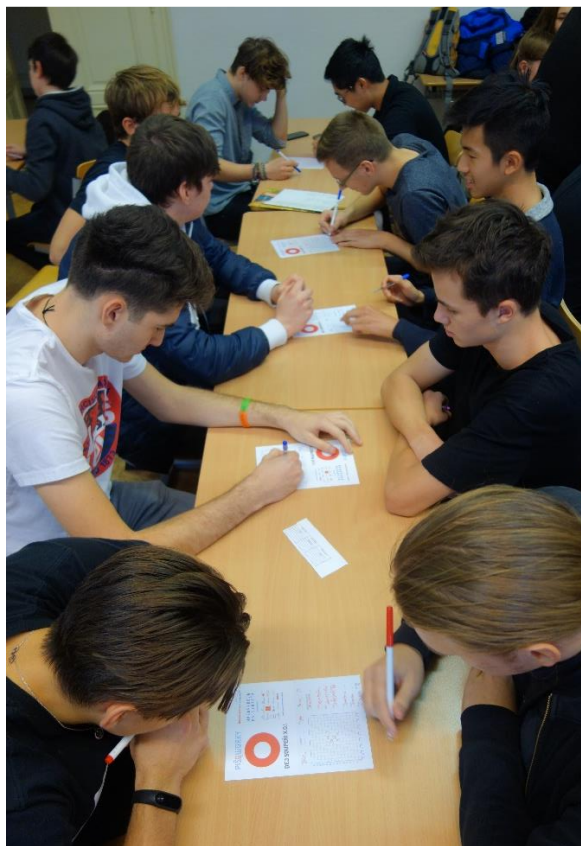
Dne 23. 11. 2018 se tým SZŠ Jaselská zúčastnil Oblastního turnaje v piškvorkách na Gymnáziu Brno, třída Kapitána Jaroše, příspěvková organizace. Náš tým, který se jmenoval „Tvoje máma“, tvořila pětice žáků naší školy: kapitán

družstva Dan Úradník, Abdulhadi Nasri, Jakub Štefl, Daniel Wolf a Jan Soukup (všichni ze 4L). Každý tým v turnaji měl pět hráčů, kteří se v dané partii utkali zároveň s dalšími pěti z druhého družstva. Ze

základní skupiny jsme jasně postoupili ze druhého místa do play off, kde nás ve čtvrtfinále čekal těžký soupeř, a to pořádající Gymnázium „Jaroška“.

V urputném boji jsme však bohužel nedokázali zvítězit a s turnajem jsme se rozloučili už ve čtvrtfinále. Naším borcům ale patří velká pochvala za účast a vynaložené úsilí v turnaji.

Zarputilý boj žáků 4L s týmem gymnázia „Jarošky“.

Všichni žáci 4L, kteří se zúčastnili soutěže v piškvorkách.

(Mgr. Jaroslav Mikyna)

Turnaj ve volejbale (20. 11. 2018)

Dne 20. 11. 2018 se uskutečnilo Městské (okresní) kolo ve volejbale. Pořadatelem turnaje bylo Gymnázium na tř. Kpt. Jaroše. Děvčata hrála ve skupině s týmy Gymnázium Matyáše Lercha

a Biskupské gymnázium. SPŠE Olomoucká se bohužel odhlásila. Všechny týmy měly velmi vysokou úroveň. Naše děvčata hrála výborně. Ze skupiny jsme bohužel nepostoupily. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

Složení družstva:

1. Barbora Němcová
2. Adéla Zelinková
3. Zuzana Barochová
4. Radka Mášová
5. Vendula Pazderová
6. Gabriela Blahová
7. Aneta Mernová
8. Monika Bielčíková

Volejbalový tým SZŠ Jaselská.

(Mgr. Zuzana Horynová)

Festival vzdělávání a XXIV. Veletrh středních škol 2018 (22. – 24. 11. 2018)

Ve dnech 22. - 24. listopadu 2018 se na brněnském výstavišti v pavilon G1 a G2 konal již XXIV. Veletrh středních škol a nově Festival vzdělávání.

V letošním roce byl Veletrh rozšířen do dvou pavilonů a konal se tři dny. Čtvrtek byl přednostně určen pro žáky 5. až 8. tříd, pátek pro žáky devátých tříd a sobota

tradičně pro veřejnost, což jsou rodiče (zákonní zástupci) s dětmi, kteří měli letos možnost poznat jednotlivé obory vzdělávání přímo prostřednictvím ukázek činností v pavilonu G2 (viz dále). Naše škola patří ke stálým a žádaným účastníkům Veletrhu středních škol.

Od čtvrtečního rána stánek v pavilonu G1 „SZŠ Jaselské“ byl doslova v obležení. Žáci osmých později i devátých tříd měli opět velký zájem o obor praktická

sestra a také o obor zdravotnické lyceum. Pomaturitní studium i obor sociální činnost měly také svoje zájemce. Obor sociální činnost je oborem budoucnosti a v následujícím roce naše škola otvírá opět třídu sociální činnosti zaměřenou na pečovatelství.

Není to jen výhoda zdravotnických škol, že neproběhne za čtyři roky maturita z matematiky nebo strategické umístění naší školy v centru města, ale především kvalita a prestiž školy.

Náš stánek je také vyhledávaný dospělými účastníky, kteří mají zájem dostudovat obor praktická sestra. Letos poprvé ve spolupráci s fakultními nemocnicemi v Brně jsme jim mohli nabídnout kromě studia i zaměstnání ve FN USA a FN Brno-Bohunice.

a široká veřejnost možnost seznámit se s jednotlivými obory dané sekce (např. sekce stavebnictví, informační technologie, sekce strojírenství a jiné). Sekci zdravotnictví zaštitila naše škola pod vedením paní ředitelky PhDr. Zuzany Číkové.

V rámci této sekce se prezentovalo celkem 5 zdravotnických škol se svými obory (SZŠ Jaselská, SZŠ a VOŠZ Merhautova, SPŠ Purkyňova, EA Šimáčkova, odborná škola Tišnov). Ve vzájemné spolupráci se zástupci zdravotnických škol vypracovala Mgr. Martina Cahová plán, jakým způsobem vybrané zdravotnické školy představí své studijní obory.

Naše škola předvedla na festivalu v sekci zdravotnictví práci praktické sestry

Úspěšnou novinkou letošního roku se stal pavilon G2, kde měli žáci základních škol, jejich rodiče (zákonní zástupci)

a obor sociální činnost. Zaměřila se na ukázkou péče o lůžko a ošetření pacienta, např. podávání léků, aplikace s. c. injekcí,

bandáží dolních končetin a jiné. Další ukázka se týkala odběrů krve, kdy si zájemci z řad žáků základních škol mohli vyzkoušet na speciálním modelu ruky odebrat krev. Zájemci především z řad dospělých si mohli nechat změřit krevní tlak nebo si nechat udělat odběr krve z prstu na glykémii. Vybraní žáci naší školy v průběhu celého dne předváděli na resuscitačním modelu srdeční masáž,

u svaté Anny a Fakultní nemocnicí Brno, které poskytly vybavení a materiál pro prezentaci.

V pavilonu G2 každá sekce měla také koutek, kde probíhala soutěž pro žáky. Mgr. et Bc. Jana Soudková jako kariérový poradce zajistila propagaci školy prostřednictvím letáků, prezentací, flipů atd. Díky ní a dalším sponzorům získali žáci velmi pěkné dárčky a upomínkové

při níž se snažili veřejnost také proškolit. Zájemci také dostali příležitost si tuto zajímavou aktivitu vyzkoušet.

Obor sociální činnost pod vedení Mgr. Soldánové a Mgr. Otavy předvedl názorně práci s dětmi ve věkové kategorii od 4 – 8 let a také práci s nevidomým klientem a se seniory. Tyto praktické ukázky přilákaly k naší sekci velké množství návštěvníků. V jejím rámci jsme spolupracovali s Fakultní nemocnicí

předměty.

Pedagogové a žáci naší školy, kteří se podíleli na zajištění průběhu jednotlivých aktivit, zhodnotili tento veletrh jako velmi zajímavý a zdařile provedený. Zvláště z toho důvodu, že propagace jednotlivých oborů v sekci G2 probíhala poprvé. Již se těšíme na další ročník veletrhu a také na všechny budoucí zájemce o studium z řad žáků základních škol.

Prezentace naší školy je vždy doplněna vystoupením žáků. Taneční, pěvecké vystoupení a ukázka poskytování první pomoci žáků SZŠ Jaselská má vždy mnoho příznivců sledujících vystoupení v doprovodného programu.

Těšíme se, že prezentace naší školy přinese ovoce a zájemci z letošního

Veletrhu středních škol v září 2019 zasednou do lavic v prvních ročnících.

Velké díky patří všem našim pedagogům a žákům, kteří vzorně, s nadšením a se srdcem na dlani prezentovali naši školu a naše obory!

Více fotek naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/akce.php

(Mgr. Martina Cahová, Mgr. Dominika Babáková, Mgr. et Bc. Jana Soudková)

Předávání cen ředitelkou školy

(29. 11. 2018)

Dne 29. 11. 2018 proběhlo předávání cen za nejlepší halloweensky vyzdobenou

třídu, nejlepší halloweenské masky a také vyhlášení soutěže o nejlepší placuku. Všichni vítězové převzali z rukou ředitelky PhDr. Zuzany Číkové sladké odměny.

Nejlepší masky na halloweenském dni měly:

Andrea Jakšová (1.S)

Klára Frýdecká a Elizabeth Urbánková (3.L)

Lucie Březinová (4.S)

Michaela Vrbková (1.A).

Celkové pořadí nejlépe vyzdobené halloweenské učebny:

1. místo - učebna č. 26 - 2L

2. místo - učebna č. 54 - 2C

3. místo - učebna č. 36 - 1A

Soutěž o nejlepší placuku vyhrály grafické návrhy žáků:

Lenka Librová (1D) – vítězný návrh

Ela Dolníčková (1L) a Sandra Škorpilová (2S)

Vítězné návrhy školních placek.

Zástupci nejlépe vyzdobených učeben s ředitelkou PhDr. Zuzanou Číkovou.

Vítězové soutěže o nejlepší grafický návrh školní placky s ředitelkou PhDr. Zuzanou Číkovou.

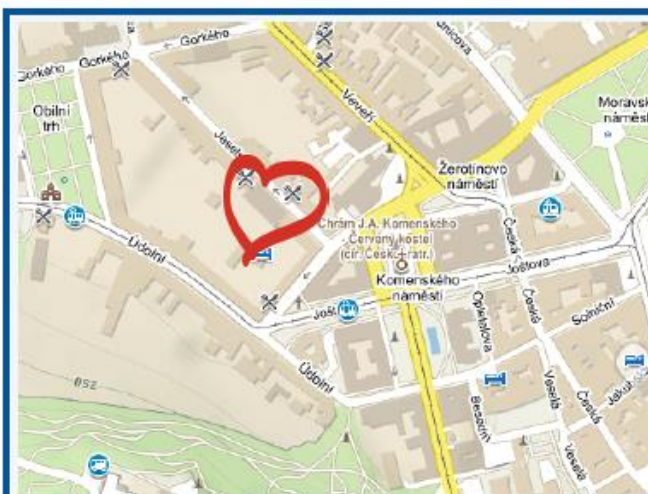

Všichni ocenění žáci s ředitelkou PhDr. Zuzanou Číkovou a zástupci školního parlamentu.

(Zapsal: Mgr. Jaroslav Mikryna)

Kde nás najdete?

Kontakty:

Sřední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Mikšina

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (3L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (4A)

Jazyková korektura – Mgr. Markéta Chalupníková

Webmaster – Mgr. Jaroslav Mikšina

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů – Soňa Dohnalová (2L)

Tipy na výlety – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (3L)

Poznejte s námi orientální kuchyni – Andrejka Vu Nguyen a Anička Vu Nguyen (3C)

Hudební okénko – Eva Vranovská (4A)

Zajímavý koníček – Marta Šimíková (2B)

Herní routek – Vojta Karlík (3L)

Úvaha – Klára Hájková (3B)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (3L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (3L)

Toulavé boty – Mgr. Jiří Črha

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Mikšina

Přehled nadcházejících školních akcí... – Mgr. Jaroslav Mikšina

Křížovka – Soňa Pazourková

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Mikšina

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**